

I

(Jogalkotási aktusok)

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2021/2167 IRÁNYELVE

(2021. november 24.)

a hitelgondozókról és a hitelfelvásárlókról, valamint a 2008/48/EK és a 2014/17/EU irányelv módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 53. és 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az Unió számára prioritás a nemteljesítő hitelek kezelésére irányuló átfogó stratégia kialakítása. Bár a nemteljesítő hitelek kezelése elsődlegesen a hitelintézetek és a tagállamok feladata, a nemteljesítő hitelek jelenlegi állományainak csökkentése, továbbá a nemteljesítő hitelek jövőbeni túlzott mértékű felhalmozódásának megelőzése egyértelmű uniós dimenzióval is rendelkezik. A bank- és pénzügyi rendszerek uniós szintű összekapcsoltsága miatt a hitelintézetek egyszerre több joghatóságban és tagállamban működnek, így a gazdasági növekedés és a pénzügyi stabilitás tekintetében is fennáll a tagállamok közötti és az Unió egészét érintő továbbgyűrűző hatások kialakulásának jelentős kockázata.
- (2) Az integrált pénzügyi rendszer fokozni fogja a gazdasági és monetáris unió kedvezőtlen sokkhatásokkal szembeni ellenálló képességét azáltal, hogy megkönnyíti a határokon átnyúló magánszektorbeli kockázatmegosztást, ugyanakkor csökkenti az állami kockázatmegosztás szükségességét. E célok elérése érdekében az Uniónak teljeskörűen ki kell építenie a bankuniót és tovább kell fejlesztenie a tőkepiaci uniót. A nemteljesítő hitelek magas állományának és esetleges jövőbeni felhalmozódásának kezelése elengedhetetlen a bankunió megerősítéséhez, mivel nélkülözhetetlen a bankszektorbeli verseny biztosításához, a pénzügyi stabilitás megőrzéséhez és az Unión belüli munkahelyteremtést és növekedést szolgáló hitelezés elősegítéséhez.

⁽¹⁾ HL C 444., 2018.12.10., 15. o.⁽²⁾ HL C 367., 2018.10.10., 43. o.⁽³⁾ Az Európai Parlament 2021. október 19-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2021. november 9-i határozata.

- (3) Az unióbeli nemteljesítő hitelek nagy számának további kezelése és azok esetleges jövőbeli felhalmozódásának megelőzése érdekében a Tanácsnak az európai nemteljesítő hitelek kezelésére vonatkozó cselekvési tervről szóló (a továbbiakban: a cselekvési terv), 2017. július 11-i következtetései felszólítottak különböző intézményeket a megfelelő intézkedések meghozatalára. A cselekvési terv átfogó megközelítést vázol fel, amelynek középpontjában a következő négy területet érintő, egymást kiegészítő szakpolitikai intézkedések állnak: i. bankfelügyelet és szabályozás; ii. a szerkezetátalakítási, fizetéseképtelenségi és követelésbehajtási rendszerek reformja; iii. az értékcsökkenést elszorított eszközök másodlagos piacának fejlesztése; és iv. a bankrendszer szerkezetátalakításának támogatása. E területeken nemzeti, illetve adott esetben uniós szinten szükséges intézkedéseket hozni. A Bizottság a bankunió kiterjesztéséről szóló, 2017. október 11-i közleményében az unióbeli nemteljesítő hitelek kezelését célzó átfogó intézkedéscsomagra irányuló felhívásával jelezte hasonló szándékát.
- (4) Ez az irányelv a Bizottság által javasolt egyéb intézkedésekkel, valamint az Európai Központi Bank (EKB) által az egységes felügyeleti mechanizmus szerinti bankfelügyelet keretében tett intézkedésekkel és az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ által létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) (EBH) intézkedéseivel együtt megfelelő környezetet teremt ahhoz, hogy a hitelintézetek kezeljék a mérlegükben szereplő nemteljesítő hiteleket, és csökkenteni fogja a nemteljesítő hitelek jövőbeni felhalmozódásának kockázatát.
- (5) A nemteljesítő hitelekkel kapcsolatos rendszerszintű kockázatok kialakulásának megelőzéséért folytatott makroprudenciális megközelítések kialakításakor az 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel létrehozott Európai Rendszerkockázati Testületnek ⁽⁵⁾ adott esetben makroprudenciális figyelmeztetéseket és ajánlásokat kell kiadnia a nemteljesítő hitelek másodlagos piacára vonatkozóan.
- (6) Az (EU) 2019/630 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁶⁾ olyan új szabályokat vezetett be az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletbe ⁽⁷⁾, amelyek megkövetelik, hogy a hitelintézetek elegendő forrást különítsenek el arra az esetre, ha az új hitelek nemteljesítővé válnak, ami megfelelő ösztönzőket kell teremtsen a nemteljesítő hitelek korai szakaszban történő kezeléséhez, és meg kell akadályozza azok túlzott mértékű felhalmozódását. A hitelek nemteljesítővé válása esetén a fedezett hitelekre vonatkozó hatékonyabb végrehajtási mechanizmusok lehetővé tennék a hitelintézetek számára, hogy holisztikus stratégiát alkalmazzanak a nemteljesítő hitelek végrehajtására, a hitelfelvevők erős és hatékony védelme mellett. Mindazonáltal, ha a nemteljesítő hitelek állománya túl nagyra nőne, a hitelintézeteknek lehetőséget kell adni arra, hogy ezeket a hiteleket hatékony, versengő és átlátható másodlagos piacokon más szereplők számára értékesítsék. A hitelintézetek számára e tekintetben illetékes hatóságaik adnak iránymutatást az 575/2013/EU rendelet szerinti meglévő bankspecifikus – úgynevezett II. pillér szerinti – hatásköreik alapján. Ha a nemteljesítő hitelek jelentős és széles kört érintő problémává válnak, a tagállamok nemzeti eszközkezelő társaságokat hozhatnak létre vagy egyéb alternatív intézkedéseket hozhatnak az állami támogatásokra és a bankszanálásra vonatkozó hatályos szabályok keretein belül.
- (7) Ennek az irányelvnek lehetővé kell tennie, hogy a hitelintézetek a hitel harmadik félnek való eladására vonatkozó feltételek javításával jobban tudják kezelni a nemteljesítővé váló hiteleket. Továbbá, ha a hitelintézetek a nemteljesítő hitelek jelentős mértékű felhalmozódásával szembesülnek, és nem áll rendelkezésükre elegendő személyzet vagy szakértelem azok megfelelő gondozásához, akkor lehetővé kell tenni számukra, hogy ezen hitelek gondozását egy erre szakosodott hitelgondozónak szervezzék ki, vagy hogy átruházzák a hitelmegállapodást egy hitelfelvásárlóra, aki rendelkezik a hitel kezeléséhez szükséges kockázatvállalási hajlandósággal és szakértelemmel.
- (8) Egyes tagállamokban a nyilvános viták során általában ugyan a „kölcson” és a „bankok” kifejezés használatos, itt a továbbiakban a „hitel” vagy a „hitelmegállapodás” és a „hitelintézet” kifejezést használjuk. Ezen túlmenően ez az irányelv kiterjed mind a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogokra, mind magára a nemteljesítő hitelmegállapodásra.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1092/2010/EU rendelete (2010. november 24.) a pénzügyi rendszer európai uniós makroprudenciális felügyeletéről és az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozásáról (HL L 331., 2010.12.15., 1. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/630 rendelete (2019. április 17.) az 575/2013/EU rendeletnek a nemteljesítő kitételekre vonatkozó minimális veszteségfedezet tekintetében történő módosításáról (HL L 111., 2019.4.25., 4. o.).

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

- (9) Az irányelvnek a nemteljesítő hitelek hitelintézetektől hitelfelvásárlókra való átruházása akadályainak eltávolításával és az átruházásra vonatkozó biztosítékok meghatározásával elő kell segítenie a nemteljesítő hitelek másodlagos piacainak fejlődését az Unióban, ugyanakkor védenie kell a hitelfelvevők jogait. Az elfogadott intézkedéseknek továbbá harmonizálniuk kell a hitelgondozókra vonatkozó engedélyezési követelményeket. Az irányelvnek ezért uniós szintű keretet kell létrehoznia a hitelintézetek által kibocsátott nemteljesítő hitelmegállapodások felvásárlói és gondozói tekintetében egyaránt, amelynek keretében a hitelgondozóknak engedélyt kell szerezniük a tagállamok illetékes hatóságaitól, és e hatóságok felügyelete alá kell tartozniuk.
- (10) A célzott és koherens szabályozási és felügyeleti rendszer hiányában az eltérő nemzeti szabályozásból fakadó akadályok miatt jelenleg a hitelfelvásárlók és a hitelgondozók nem tudják kihasználni a belső piac előnyeit. Jelenleg nincsenek közös uniós szabályok a hitelgondozók szabályozására. Különösen a követelésbehajtás szabályozására nem határoztak meg közös szabályokat. A tagállamok igen különböző szabályokat alkalmaznak a tekintetben, hogy a hitelfelvásárlók miként vásárolhatnak hitelmegállapodásokat a hitelintézetektől. A hitelintézetek által kibocsátott hiteleket felvásárló hitelfelvásárlókat egyes tagállamokban nem szabályozzák, míg másokban olyan különböző követelmények vonatkoznak rájuk, amelyek esetenként a hitelintézeti engedély megszerzését előíró követelményeknek felelnek meg. A szabályozási követelmények közötti ezen eltérések jelentős akadályokat gördítettek az Unión belüli határokon átnyúló hitelfelvásárlás elé, főként a hitelportfóliók felvásárlásához kapcsolódó megfelelési költségek emelése révén. Ennek következtében csak néhány tagállamban működnek hitelfelvásárlók, így az érdeklődő hitelfelvásárlók tartósan alacsony száma miatt a belső piacon a verseny gyenge. Ez viszont ahhoz vezetett, hogy a nemteljesítő hitelek másodlagos piaca nem hatékony. Emellett a nemteljesítő hitelek lényegében nemzeti piacai jellemzően továbbra is kis forgalmúak.
- (11) A hitelfelvásárlók korlátozott részvétele alacsony kereslethez, gyenge versenyhez és a hitelmegállapodás-portfóliók alacsony vételi áraihoz vezetett a másodlagos piacokon, ami elriasztja a hitelintézeteket a nemteljesítő hitelmegállapodások értékesítésétől. Ezért a hitelintézetek által nyújtott és hitelfelvásárlók számára értékesített hitelek piacának fejlesztése egyértelmű uniós dimenzióval rendelkezik. Lehetővé kell tenni egyfelől, hogy a hitelintézetek uniós szinten, hatékony, versengő és átlátható másodlagos piacokon értékesíthessék nemteljesítő hitelmegállapodásaikat. Másfelől a bankunió és a tőkepiaci unió kiteljesítésével szükségessé válik a fellépés annak érdekében, hogy a hitelintézetek ne halmozzanak fel nemteljesítő hitelmegállapodásokat mérlegükben, vagyis képesek legyenek gazdaságfinanszírozói tevékenységük folytatására. Ezért ezen irányelv kizárólag az olyan hitelfelvásárlókra terjed ki, akik kereskedelmi, üzleti vagy szakmai tevékenységük keretében járnak el nemteljesítőnek minősülő hitelmegállapodás megszerzésekor.
- (12) Az eredetileg hitelintézetek által nyújtott nemteljesítő hitelek a hitelgondozás folyamatában teljesítővé válhatnak. Ebben az esetben a hitelgondozók számára lehetővé kell tenni, hogy ezen irányelvvel összhangban hitelgondozói engedélyük alapján folytathassák tevékenységüket.
- (13) Bizonyos tagállamok szabályozzák ugyan a hitelgondozói tevékenységet, de különböző mértékben. Egyrészt e tevékenységeket csak néhány tagállam szabályozza, és azok amelyek szabályozzák, nagyon eltérően határozzák meg azokat. A szabályozással kapcsolatos, megnövekedett megfelelési költségek akadályozzák a másodlagos letelepedésre vagy a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtásra épülő terjeszkedési stratégiák kidolgozását. Másrészt a tagállamok jelentős része engedélyezési kötelezettséget ír elő a hitelgondozók által folytatott tevékenységek egy részére vonatkozóan. Az említett engedélyezési eljárások különböző követelményeket írnak elő, és nem biztosítanak lehetőséget a határokon átnyúló növekedésre. Ez szintén akadályozza a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtást. Végezetül, egyes esetekben a jogszabályok előírják a helyi letelepedést, ami gátolja a határon átnyúló szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlását.
- (14) Bár a hitelgondozók szolgáltatásaikat hitelintézeteknek és nem-hitelintézet hitelfelvásárlóknak is nyújthatják, versengő és integrált piacuk kötődik a hitelfelvásárlók versengő és integrált piacának fejlesztéséhez. A hitelfelvásárlók gyakran a hitelgondozás más szervezeteknek történő kiszervezése mellett döntenek, mivel nincs saját kapacitásuk a hitelek gondozására, és ezért vonakodnak a hitelintézetektől való hitelfelvásárlástól, ha bizonyos szolgáltatásokat nem tudnak kiszervezni.
- (15) A versenyképesség hiánya a hitelfelvásárlás és a hitelgondozói tevékenységek piacán azt eredményezi, hogy a hitelgondozó társaságok magas díjakat számítanak fel szolgáltatásaikért a hitelfelvásárlóknak, ami alacsony árakhoz vezet a hitelek másodlagos piacain. Emiatt a hitelintézetek kevésbé vannak ösztönözve arra, hogy leépítsék a nemteljesítő hitelek állományait.

- (16) Ezért uniós szintű fellépésre van szükség annak érdekében, hogy kezelni lehessen a hitelfelvásárlók és a hitelgondozók helyzetét az eredetileg hitelintézetek által nyújtott nemteljesítő hitelek tekintetében. Ez az irányelv azonban nem érinti a hitelkezelkezítésre vonatkozó uniós és nemzeti jogszabályokat, ideértve azokat az eseteket is, amikor úgy tekinthető, hogy a hitelgondozók részt vesznek a hitelközvetítésben. Ez az irányelv nem érinti továbbá azokat a nemzeti szabályokat, amelyek a hitelmegállapodás feltételeinek újratárgyalása tekintetében a hitelfelvásárló vagy a hitelgondozó számára további követelményeket írnak elő.
- (17) A tagállamoknak lehetőségük van az ezen irányelv hatálya alá nem tartozó olyan hitelgondozási tevékenységek szabályozására, mint például a nem-hitelintézetek által kibocsátott hitelmegállapodásokhoz nyújtott szolgáltatások vagy a természetes személyek által végzett hitelgondozási tevékenységek, többek között az ezen irányelvben foglaltakkal egyenértékű követelmények meghatározása révén. Ezek a szervezetek és természetes személyek azonban nem élvezhetik az ilyen szolgáltatások más tagállamokba történő passzportálásának lehetőségét.
- (18) Ez az irányelv nem érintheti a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogoknak vagy magának a nemteljesítő hitelmegállapodásnak az átruházására vonatkozó, a nemzeti jogszabályok szerinti korlátozásokat azon hitelmegállapodásra vonatkozóan, amelyet nem a nemzeti polgári jognak megfelelően szüntették meg azzal a következménnyel, hogy a hitelmegállapodás alapján fizetendő teljes összeg azonnal esedékessé válik, amennyiben ez a bankrendszeren kívüli szervezetre történő átruházáshoz szükséges. Ennek megfelelően lesznek olyan tagállamok, ahol – a nemzeti szabályokat figyelembe véve – továbbra is korlátozott marad a nem esedékességen túli, vagy kevesebb mint 90 napja lejárt, vagy nem a nemzeti polgári jog szerint megszüntetett nemteljesítő hitelmegállapodások nem szabályozott hitelezők általi felvásárlása. A tagállamok szabadon szabályozhatják a teljesítő hitelmegállapodások átruházását, többek között az ezen irányelv szerinti követelményekkel egyenértékű követelmények bevezetése révén.
- (19) Ez az irányelv nem érintheti a polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködésre vonatkozó uniós jogot, különösen a szerződéses kötelek alkalmazandó jogról és a joghatóságról szóló rendelkezéseket, ideértve az említett jogszabályoknak és rendelkezéseknek az 593/2008/EK rendelet⁽⁸⁾, továbbá az 1215/2012/EU rendelet⁽⁹⁾ szerinti, egyedi ügyekre történő alkalmazását. A hitelezőknek és az őket képviselő személyeknek be kell tartaniuk az említett uniós jogot a fogyasztókkal kötött ügyleteikben, a nemzeti hatóságoknak pedig biztosítaniuk kell a fogyasztói jogok védelmét.
- (20) A hitelgondozók és hitelfelvásárlók mindig kötelesek jóhiszeműen eljárni, tisztességesen bánni a hitelfelvevőkkel, és tiszteltetben tartani a magánéletüket. Nem zaklathatják a hitelfelvevőket és nem adhatnak számukra megtévesztő információkat. Az első követelésbehajtás előtt és a hitelfelvevők kérésére bármikor tájékoztatniuk kell a hitelfelvevőket többek között a végrehajtott átruházásról, a hitelfelvásárló és – amennyiben kijelöltek ilyet – a hitelgondozó adatairól és elérhetőségéről, valamint a hitelfelvevő által fizetendő összegekről, továbbá nyilatkozatot kell tenniük arról, hogy valamennyi vonatkozó uniós és nemzeti jog továbbra is alkalmazandó.
- (21) Emellett ez az irányelv nem csökkenti az uniós fogyasztóvédelmi szabályok alkalmazási körét, és ha a hitelfelvásárlók a 2008/48/EK⁽¹⁰⁾ és a 2014/17/EU⁽¹¹⁾ európai parlamenti és tanácsi irányelv rendelkezései értelmében hitelezőknek minősülnek, akkor a 2008/48/EK irányelv 20. cikkében és a 2014/17/EU irányelv 35. cikkében meghatározott egyedi követelmények hatálya alá kell tartozniuk. Ezen túlmenően ez az irányelv nem érinti a 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹²⁾ által garantált fogyasztóvédelmet, amely tiltja a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokat, beleértve azokat is, amelyeket a szerződés teljesítése során folytatnak, ha a fogyasztót megtévesztik a

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 593/2008/EK rendelete (2008. június 17.) a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról (Róma I.) (HL L 177., 2008.7.4., 6. o.).

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1215/2012/EU rendelete (2012. december 12.) a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról (HL L 351., 2012.12.20., 1. o.).

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/48/EK irányelve (2008. április 23.) a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/102/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 133., 2008.5.22., 66. o.).

⁽¹¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/17/EU irányelve (2014. február 4.) a lakóingatlanokhoz kapcsolódó fogyasztói hitelmegállapodásokról, valamint a 2008/48/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 60., 2014.2.28., 34. o.).

⁽¹²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2005/29/EK irányelve (2005. május 11.) a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról („Irányelv a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról”) (HL L 149., 2005.6.11., 22. o.).

fogyasztó jogai vagy kötelezettségei tekintetében, vagy a fogyasztó zaklatásnak, kényszerítésnek vagy nem megengedett befolyásolásnak van kitéve, ideértve a végrehajtási intézkedések időzítését, helyszínét, jellegét vagy folyamatosságát, vagy a fenyegető vagy sértő nyelvezet vagy magatartás alkalmazását, vagy a jogilag meg nem engedhető intézkedések meghozatalára irányuló fenyegetést.

- (22) Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikke biztosítja a független és pártatlan bíróság általi tisztességes és nyilvános tárgyaláshoz való jogot, valamint az ügyvédi tanácsadás, védelem és képviselői lehetőségét. Ez különösen fontos lehet a tárgyalt kérdések és jogi érvek teljeskörű megértése, valamint a jogvita tárgyát képező ügy bírósági képviselőjének átfogó előkészítése szempontjából. Az elegendő forrással nem rendelkező hitelfelvevők számára lehetővé kell tenni, hogy jogi segítségnyújtáshoz folyamodjanak, amennyiben ez az igazságszolgáltatáshoz való hatékony hozzáférés biztosításához szükséges, az alkalmazandó nemzeti jogszabályokban meghatározott feltételek szerint.
- (23) Az uniós hitelintézetek a hitelgondozói tevékenységeket rendes üzleti tevékenységük részeként végzik. Az általuk kibocsátott és a más hitelintézettől vásárolt hitelmegállapodások tekintetében azonos kötelezettségekkel rendelkeznek. Mivel már szabályozás és felügyelet hatálya alá tartoznak, ezen irányelvnek a hitelgondozói vagy -felvásárlói tevékenységekre való alkalmazása az engedélyezési és a megfelelési költségek szükségtelen megkettőződéséhez vezetne, ezért ezen irányelv hatálya nem terjed ki rájuk. Ezen túlmenően ezen irányelv hatályán kívül esik a hitelgondozási tevékenységek hitelintézetek által hitelgondozóknak vagy más harmadik feleknek történő kiszervezése mind a teljesítő, mind a nemteljesítő hitelmegállapodások tekintetében, mivel a hitelintézeteknek már egyébként is be kell tartaniuk a kiszervezésre vonatkozó alkalmazandó szabályokat. Ezen felül azok a hitelezők, amelyek valamely tagállam illetékes hatósága által a 2008/48/EK irányelvvel vagy a 2014/17/EU irányelvvel összhangban felügyelt, hitelintézetnek nem minősülő hitelezők, valamint rendes üzleti tevékenységük részeként a fogyasztóknak nyújtott hitelek tekintetében hitelgondozási tevékenységet folytatnak, ezen irányelv hatályán kívül esnek, amikor az adott tagállamban hitelgondozási tevékenységet végeznek. Továbbá a 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹³⁾ vagy a 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁴⁾ alapján engedélyezett vagy bejegyzett alternatív befektetésialap-kezelők, alapkezelő társaságok és befektetési társaságok (feltéve, hogy a befektetési társaság nem jelölt ki alapkezelő társaságot) sem tartoznak ezen irányelv hatálya alá. Végezetül vannak olyan foglalkozások, amelyek foglalkozásuk részeként a hitelgondozási tevékenységekhez hasonló kiegészítő tevékenységeket végeznek, nevezetesen a közjegyzők, az ügyvédek és a bírósági végrehajtók, akik a nemzeti jog alapján végzik szakmai tevékenységüket, és akik kötelező erejű intézkedések végrehajtását teljesítik, ezért a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy mentesítsék ezeket a foglalkozásokat ezen irányelv alkalmazása alól.
- (24) Annak érdekében, hogy a meglévő hitelfelvásárlók és hitelgondozók alkalmazkodni tudjanak az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések követelményeihez, továbbá különösen a hitelgondozók engedélyezésének lehetővé tétele érdekében ezen irányelv a nemzeti jog szerint jelenleg hitelgondozási tevékenységet végző szervezetek számára lehetővé teszi, hogy székhely szerinti tagállamukban tovább folytassák e tevékenységüket az ezen irányelv átültetési határidejét követő hat hónapig. Az említett hat hónapos időszak lejártá után csak az ezen irányelvet átültető nemzeti jogszabályok alapján engedélyezett hitelgondozók számára engedélyezhető, hogy a piacon működjenek.
- (25) Azok a tagállamok, amelyek már rendelkeznek az ebben az irányelvben megállapítottakkal egyenértékű vagy szigorúbb szabályokkal a hitelgondozási tevékenységekre vonatkozóan, az ezen irányelvet átültető nemzeti jogukban rögzíthetik annak lehetőségét, hogy a már meglévő, hitelgondozási tevékenységet végző szervezeteket automatikusan engedélyezett hitelgondozóként ismerjék el.
- (26) A hitelgondozói tevékenység uniós szintű végzésére feljogosító engedélynek egységes és harmonizált feltételrendszeren kell alapulnia, és e feltételeket az illetékes hatóságoknak arányos módon kell alkalmaznia.

⁽¹³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

⁽¹⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/61/EU irányelve (2011. június 8.) az alternatív befektetésialap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).

- (27) Annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a hitelfelvevők számára biztosított védelem szintjének csökkenése, valamint a bizalom erősítése érdekében a hitelgondozói engedély megadásának és fenntartásának feltételeivel biztosítani kell, hogy a hitelgondozók és a hitelgondozóban befolyásoló részesedéssel rendelkező személyek vagy hitelgondozó irányító vagy ügyviteli szervének tagjai nem szerepelnek bűnügyi nyilvántartásban többek között vagyon elleni bűncselekmények, pénzügyi tevékenységgel, pénzmosással, csalással kapcsolatos bűncselekmények vagy testi épség elleni bűncselekmények miatt, és nem állnak fizetéseképtelenségi eljárás alatt, és korábban sem nyilvánították őket fizetéseképtelenné, kivéve, ha fizetőképességük a nemzeti jognak megfelelően helyreállt. Az azon követelménynek való megfelelést, miszerint teljesülnie kell annak, hogy a hitelgondozó irányító vagy ügyviteli szervének tagjai átláthatóak, nyitottak és együttműködőek voltak a felügyeleti és szabályozó hatóságokkal folytatott korábbi üzleti kapcsolataik során, az engedély megadásakor az illetékes hatóság rendelkezésére álló, vagy általa ismert információk alapján kell értékelni. Ha nem áll rendelkezésre információ, vagy a hatóságoknak nincs tudomásuk semmilyen információról, vagy az adott időpontig még nem volt kapcsolat a felügyeleti és szabályozó hatóságokkal, a követelményt teljesítettnek kell tekinteni.
- (28) A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a hitelgondozó vezetése összességében megfelelő ismeretekkel és tapasztalattal rendelkezzen ahhoz, hogy az elvégzendő tevékenységnek megfelelően, hozzáértő és felelősségteljes módon folytassa az üzleti tevékenységet. Az egyes tagállamok feladata meghatározni a jó hírnévre, valamint a megfelelő ismeretekre és tapasztalatra vonatkozó követelményeket, ám ezek nem hátráltathatják az engedélyezett hitelgondozók Unión belüli szabad mozgását. E célból az EBH-nak iránymutatásokat kell kidolgoznia, hogy csökkentse az említett megfelelő ismeretekre és tapasztalatra vonatkozó követelmények eltérő értelmezésének kockázatát. Továbbá, az adósok védelmére és a személyes adatok védelmére vonatkozó szabályok betartásának biztosítása érdekében megfelelő irányítási rendszereket és belső kontrollmechanizmusokat, valamint a panaszok rögzítésére és kezelésére szolgáló megfelelő eljárásokat kell kialakítani és biztosítani kell ezek felügyeletét. Ezen túlmenően a hitelgondozóknak megfelelő, pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni eljárásokkal kell rendelkezniük, ha az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁵⁾ átültető nemzeti rendelkezések a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem, valamint megelőzésük céljából a hitelgondozókat kötelezett szolgáltatóknak nyilvánítják. Emellett a hitelgondozók számára elő kell írni, hogy méltányosan és a hitelfelvevők pénzügyi helyzetét kellően figyelembe véve járjanak el. Ha nemzeti szinten működnek adósságtörlesztést segítő adósságkezelő szolgálatok, akkor a hitelgondozóknak fontolóra kell venniük azt, hogy a hitelfelvevőket ilyen szolgálatokhoz irányítsák.
- (29) A tagállamoknak az ezen irányelv átültető nemzeti jogukban meg kell határozniuk, hogy a területükön működő hitelgondozói tevékenységeik végzése során jogosultak-e a hitelfelvevőktől pénzeszközök fogadására és átvételére. Azokban az esetekben, amikor egy tagállamban megengedett a hitelfelvevőktől pénzeszközök fogadása és átvétele, és a hitelgondozók ezt üzleti modelljük részeként kívánják végezni, az említett hitelgondozókra további követelményeket kell alkalmazni a fizetéseképtelenség esetén felmerülő kockázatok kezelése érdekében, nevezetesen a könyvelés szerinti elkülönítést és a forráselkülönítést, valamint a hitelfelvevő mentesítése esetében felmerülő kockázatok kezelése érdekében. Amennyiben a hitelgondozó székhelye szerinti tagállam megtiltja a hitelgondozóknak, hogy a hitelfelvevőktől pénzeszközöket fogadjanak és tartsanak, a hitelgondozó erre nem jogosult sem a székhely szerinti tagállamban, sem bármely más fogadó tagállamban, még akkor sem, ha a fogadó tagállam engedélyezi pénzeszközök fogadását és tartását, éppen azért, mert a hitelgondozónak a székhely szerinti tagállam nem adott engedélyt e célra. Ezzel szemben, ha a székhely szerinti tagállam engedélyezi a hitelgondozók számára, hogy a hitelfelvevőktől pénzeszközöket fogadjanak és tartsanak, és nemzeti jogába belefoglalja az erre vonatkozó követelményeket, a hitelgondozók számára lehetővé kell tenni, hogy fogadhatson és tarthasson a hitelfelvevőktől pénzeszközöket mind a székhely szerinti tagállamban, mind bármely olyan fogadó tagállamban, amely szintén lehetővé teszi a hitelfelvevőktől pénzeszközök fogadását és tartását.
- (30) A hosszadalmas eljárások és a bizonytalanság elkerülése érdekében meg kell határozni a hitelgondozói engedély kérelmezői által benyújtandó információkra vonatkozó követelményeket, valamint az engedély kiadására vonatkozó egyszerű határidőket és az engedély visszavonásának feltételeit. Ha az illetékes hatóságok visszavonják egy más tagállamban hitelgondozói tevékenységet végző hitelgondozó engedélyét, arról tájékoztatni kell a fogadó tagállam, valamint a hitelnyújtás helye szerinti tagállam illetékes hatóságait is, amennyiben az eltér a fogadó és a székhely szerinti tagállamtól. Ugyanígy, az engedélyezett hitelgondozók számával és azonosságával kapcsolatos átláthatóság biztosítása érdekében a székhely szerinti és a fogadó tagállamokban létre kell hozni egy naprakész nyilvántartást vagy jegyzéket, és azt az illetékes hatóságok weboldalán nyilvánosan elérhető módon közzé kell tenni.

⁽¹⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

- (31) A hitelgondozó és a hitelfelvásárló közötti szerződéses jogviszonyt, valamint a hitelgondozó hitelfelvásárlóval szembeni kötelezettségeit nem módosíthatja a hitelgondozói tevékenységek hitelgondozási szolgáltatókhoz történő kiszervezése. A hitelgondozókat felelőssé kell tenni annak biztosításáért, hogy hitelgondozói tevékenységeik hitelgondozási szolgáltatóhoz való kiszervezése ne okozhasson indokolatlan működési kockázatot vagy a hitelgondozási szolgáltató uniós vagy nemzeti jogi követelménynek való meg nem felelését, és ne korlátozhassa a felügyeleti hatóságok feladatai ellátásában és a hitelfelvevők jogainak védelmében.
- (32) Amikor a hitelfelvásárló a hitelgondozóra bízta a hitelmegállapodás kezelését és érvényesítését, a hitelfelvásárló felhatalmazást ad jogai és kötelezettségei, valamint a hitelfelvevővel folytatott közvetlen kapcsolattartás tekintetében a hitelgondozónak, de a végső felelősséget megtartja. Ennek megfelelően a hitelfelvásárló és a hitelgondozó közötti kapcsolatot egyértelműen, írásos hitelgondozási megállapodásban kell meghatározni, és az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni annak ellenőrzését, hogy hogyan határozták meg azt. Emellett a hitelgondozóknak méltányosan és a hitelfelvevők pénzügyi helyzetét kellően figyelembe véve kell eljárniuk. Amennyiben nem maga a hitelfelvásárló végzi az általa megszerzett hitelmegállapodások gondozását, a tagállamok számára biztosítani kell, hogy előírassák, hogy a hitelgondozónak és a hitelfelvásárlónak a hitelgondozási megállapodásban meg kell állapodnia arról, hogy a hitelgondozó a hitelgondozási tevékenységek kiszervezése előtt értesíti a hitelfelvásárlót.
- (33) A hitelgondozók határon átnyúló tevékenységhez való jogának biztosítása érdekében, illetve e tevékenységek felügyelete céljából ez az irányelv megállapítja az engedélyezett hitelgondozók határon átnyúló tevékenységhez való jogának gyakorlására szolgáló eljárást. A székhely szerinti és a fogadó tagállam illetékes hatóságai közötti és a hitelgondozóval folytatott kommunikációnak észszerű határidőkön belül kell zajlania. A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak a határokon átnyúló tevékenységekről tájékoztatást kell adniuk azon tagállam illetékes hatóságai számára is, amelyben a hitelt nyújtották.
- (34) A fogadó tagállamban tevékenységet folytató hitelgondozóra az ezen irányelvvel összhangban az adott fogadó tagállam nemzeti jogában megállapított korlátozásoknak és követelményeknek kell vonatkozniuk, ideértve adott esetben a hitelfelvevőktől származó olyan pénzeszközök fogadásának és tartásának tilalmát is, amelyek nem kapcsolódnak a hitelgondozókra vonatkozó egyéb engedélyezési követelményekhez. Amennyiben a fogadó tagállam ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezései további követelményeket írnak elő a hitelgondozói engedélyre vonatkozóan, e további követelmények nem alkalmazandók az adott fogadó tagállamban határokon átnyúló hitelgondozói tevékenységet végző hitelgondozókra.
- (35) A határon átnyúló tevékenységet folytató hitelgondozók eredményes és hatékony felügyeletének biztosítása érdekében létre kell hozni a székhely szerinti és a fogadó tagállam illetékes hatóságai, valamint adott esetben azon tagállam illetékes hatóságai közötti együttműködés konkrét keretét, ahol a hitelt nyújtották. E keretnek lehetővé kell tennie az információk cseréjét – azok bizalmas jellegének, szakmai titoktartásának, valamint az egyéni és az üzleti jogok védelmének fenntartásával –, a helyszíni és a helyszínen kívüli szemléket, a segítségnyújtást, továbbá az ellenőrzések és a vizsgálatok eredményeinek és a hozott intézkedéseknek a bejelentését.
- (36) A hitelfelvásárlói és a hitelgondozói tevékenység megkezdésének fontos előfeltételévé kell tenni, hogy a szóban forgó intézményeknek lehetőségük legyen az uniós és a nemzeti adatvédelmi szabályok betartása mellett minden releváns információhoz hozzáférniük, és ezt a tagállamoknak kell biztosítaniuk. Ebben az összefüggésben elengedhetetlen, hogy a hitelintézetek részletes tájékoztatást nyújtsanak a potenciális hitelfelvásárlóknak annak érdekében, hogy azok elvégezdhessék a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogok értékére, vagy magának a nemteljesítő hitelmegállapodásnak az értékére vonatkozó saját becslésüket. A hitelintézeteknek ezt az információt az eljárás során csak egyszer kell megadniuk, akár a kezdeti szakaszban, akár az azt követő szakaszokban, de mindenképpen az átruházási szerződés megkötése előtt. E tájékoztatási kötelezettség szükséges és indokolt ahhoz, hogy a potenciális hitelfelvásárlók megalapozott döntéseket hozhassanak az ügylet megkötése előtt, és ezért a hitelintézetek jogszerűen megoszthatják a hitelfelvevők személyes adatait a potenciális hitelfelvásárlókkal. Ezeket az információkat szigorúan arra kell korlátozni, ami ahhoz szükséges, hogy a potenciális hitelfelvásárlók értékelni tudják a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogoknak vagy magának a nemteljesítő hitelmegállapodásnak az értékét, valamint a megállapodás értéke behajtásának valószínűségét. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a potenciális hitelfelvásárlóknak nyújtott információk és azok későbbi felhasználása megfeleljen a vonatkozó uniós adatvédelmi keretnek.

- (37) Amennyiben egy hitelintézet nemteljesítő hitelmegállapodásokat ruház át, elő kell írni számára, hogy félévente tájékoztassa illetékes hatóságát és a fogadó tagállam illetékes hatóságait legalább az átruházott hitelportfóliók kintlevőségének összesített egyenlegéről, a hitelek számáról és összegéről, és arról, hogy az átruházás tartalmaz-e fogyasztókkal kötött hitelmegállapodásokat. Minden olyan hitelportfólió esetében, amely egyetlen tranzakcióban került átruházásra, a megadott információknak tartalmaznia kell a hitelfelvásárló vagy adott esetben megbízottja jogalany-azonosítóját (LEI), vagy ha ez nem áll rendelkezésre, a hitelfelvásárló és adott esetben unióbeli képviselője nevét és címét. Az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy előírassák az információk negyedévente történő benyújtását, amikor azt szükségesnek tartják, többek között valamely válságidőszakban végrehajtott ügyletek nagy száma miatt. A fogadó tagállam illetékes hatóságait kötelezni kell arra, hogy az említett információkat továbbítsa a hitelfelvásárló felügyeletében illetékes hatóságok részére. Az ilyen átláthatósági követelmények lehetővé teszik a hitelmegállapodások átruházásának Unión belüli harmonizált és eredményes felügyeletét. Az arányosság elvének való megfeleléshez az illetékes hatóságoknak az átfedések elkerülése érdekében figyelembe kell venniük azokat az információkat, amelyek egyéb módokon már rendelkezésre állnak, különösen a hitelintézetek tekintetében. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a hitelportfólióra vonatkozó, az illetékes hatóságok felé történő értesítési kötelezettség – amint az ilyen portfóliót átruházták a hitelfelvásárlóra – továbbra is a hitelgondozó felelősségi körébe tartozzon.
- (38) A cselekvési terv elismerte, hogy a nemteljesítő hitelmegállapodásokra vonatkozó egységes és standardizált adatok erősítenék a hitelintézetek adat-infrastuktúráját. Az EBH adattáblákat dolgozott ki a banki könyvben szereplő hitelezési kitettségekre vonatkozó adatszolgáltatáshoz és annak lehetővé tételéhez, hogy a potenciális vásárlók megállapíthassák a hitelmegállapodások értékét, és elvégezhesék előzetes vizsgálataikat. Az ilyen adattáblák hitelmegállapodásokra való alkalmazása egyrészt csökkentené az információs aszimmetriát a hitelmegállapodások potenciális vásárlói és eladói között, és így hozzájárulna egy működő uniós másodlagos piac kifejlesztéséhez. Másrészt, ha az ilyen adattáblák túlságosan részletesek, túlzott terhet jelenthetnek a hitelintézetek számára, anélkül, hogy a tájékoztatás tekintetében érzékelhető többletet nyújtanának. Ezért az EBH-nak felül kell vizsgálnia az adattáblákat annak érdekében, hogy azokat a hitelintézetekre vonatkozó végrehajtás-technikai standardokká alakítsa. A hitelintézetek számára elő kell írni, hogy az adattáblákat használják a nemteljesítő hitelmegállapodások átruházásához, ideértve a más hitelintézetekre történő átruházásokat is. Ez a kötelezettség csak a nemteljesítő hitelmegállapodások átruházására vonatkozik, és nem terjed ki azokra az összetett ügyletekre, amelyek esetében az ügylet részeként nemteljesítő hitelmegállapodások is szerepelnek, ideértve a fióktelepek vagy üzletágak értékesítését vagy olyan ügyfélportfóliók értékesítését, amelyek nem korlátozódnak kizárólag nemteljesítő hitelmegállapodásokra, továbbá fizetéseképtelenségi, szanalási vagy felszámolási eljárás keretében az eladó hitelintézet folyamatban lévő szerkezetátalakítási műveletének részeként történő átruházásokra. Az arányosság elvének való megfelelés érdekében ezeket a tájékoztatási követelményeket a hitelintézetekre a hitelek jellegére és nagyságára tekintettel arányosan kell alkalmazni. Ugyanakkor a hitelintézetek adattábláknak való megfelelési kötelezettségének mértékét illetően figyelembe kell venni a nemteljesítő hitelmegállapodások megkötésének időpontját. A hitelmegállapodások más eladói számára lehetővé kell tenni a standardok használatát, hogy elősegítsék az értékesítésre szánt hitelmegállapodások értékének megállapítását. Ezen túlmenően azon értékpapírosítási ügyletek esetében, ahol kötelező átláthatósági sablonokat írnak elő, el kell kerülni az ezen irányelvből eredő kettős adatszolgáltatást.
- (39) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EBH által kidolgozott végrehajtás-technikai standardokat fogadja el annak érdekében, hogy meghatározza a hitelintézetek által az ezen irányelvben előírt információnyújtáshoz használandó adattáblákat. A Bizottságnak az említett végrehajtás-technikai standardokat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 291. cikke szerinti végrehajtási jogi aktusok útján, az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban kell elfogadnia.
- (40) Mivel a hitelfelvásárlók nem új hitelek hoznak létre, hanem, ezen irányelvben előírtak szerint meglévő, nemteljesítő hitelmegállapodásokat vásárolnak saját kockázatukra, nem jelentenek prudenciális kockázatot, és a rendszerszintű kockázatokhoz való potenciális hozzájárulásuk elhanyagolható. A hitelfelvásárlók számára ezért nem lenne indokolt előírni, hogy engedélyt kelljen kérniük, ugyanakkor fontos, hogy az uniós és a nemzeti fogyasztóvédelmi szabályok érvényesek maradjanak, és a hitelfelvevők jogai továbbra is megegyezzenek az eredeti hitelmegállapodásból eredőkkel.
- (41) A harmadik országbeli hitelfelvásárlók megnehezíthetik az uniós hitelfelvevők számára, hogy élhessenek az uniós jog szerinti jogaikkal, a nemzeti hatóságok számára pedig, hogy felügyeljék a nemteljesítő hitelmegállapodások végrehajtását. A reputációs kockázat miatt maguk a hitelintézetek is visszariadhatnak a nemteljesítő hitelmegállapodások harmadik országbeli hitelfelvásárlók számára való értékesítésétől. Amennyiben a természetes személyeknek, többek között a fogyasztóknak és független munkavállalóknak nyújtott hitelek vagy a mikro-, kis- és

középvállalkozásoknak (kkv-k) nyújtott hitelek harmadik országbeli felvásárlójának képviselője nem hitelintézet, vagy nem valamely tagállam illetékes hatósága által a 2008/48/EK irányelvvel vagy a 2014/17/EU irányelvvel összhangban felügyelt, hitelintézetnek nem minősülő hitelező vagy nem az Unióban engedéllyel rendelkező hiteligazgató, akkor az említett képviselőnek ilyen szervezetet kell kijelölnie annak biztosítása érdekében, hogy a nemteljesítő hitelmegállapodás átruházását követően is ugyanolyan szintű hitelfelvevői jogok érvényesüljenek.

- (42) Továbbá annak jobb biztosítása érdekében, hogy a nemteljesítő hitelmegállapodások átruházását követően ugyanolyan szintű fogyasztói jogok érvényesüljenek, az olyan hitelfelvásárlók számára, akik az Unióban lakóhellyel vagy bejegyzett székhellyel rendelkeznek, vagy ha a nemzeti joguk szerint nincs bejegyzett székhelyük, a központi ügyintézésük helye az Unióban található, elő kell írni, hogy a fogyasztókkal kötött, nemteljesítő hitelmegállapodások tekintetében hiteligazgatói tevékenységek végzésére hitelintézetet vagy valamely tagállam illetékes hatósága által a 2008/48/EK irányelvvel vagy a 2014/17/EU irányelvvel összhangban felügyelt, hitelintézetnek nem minősülő hitelezőt vagy hiteligazgatót jelöljenek ki.
- (43) A fogadó tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy más hitelmegállapodásokra is kiterjesszék a hiteligazgató kijelölésére vonatkozó kötelezettséget. Azokban az esetekben, amikor a hitelfelvásárló átruházása egyaránt magában foglalja a fogyasztókkal, más természetes személyekkel vagy kkv-kkal kötött olyan hitelmegállapodásokat, amelyek esetében hitelintézetet vagy valamely tagállam illetékes hatósága által a 2008/48/EK irányelvvel vagy a 2014/17/EU irányelvvel összhangban felügyelt, hitelintézetnek nem minősülő hitelezőt vagy hiteligazgatót kell kijelölni, és egyidejűleg egyéb olyan hitelmegállapodásokat is, amelyek esetében nincs szükség ilyen kijelölésre, a hitelfelvásárlónak vagy adott esetben képviselőjének a fogyasztókkal, más természetes személyekkel vagy kkv-kkal kötött hitelmegállapodások tekintetében meg kell felelnie a kijelölési kötelezettségnek. A hiteligazgatónak és a hitelfelvásárlónak be kell tartania az alkalmazandó uniós és nemzeti jogot, az egyes tagállamok nemzeti hatóságait pedig fel kell hatalmazni az e tevékenységek tényleges felügyeletéhez szükséges hatáskörökkel.
- (44) Amennyiben a hitelfelvásárlónak vagy az ezen irányelvvel összhangban kijelölt képviselőjének hiteligazgatót, hitelintézetet vagy valamely tagállam illetékes hatósága által a 2008/48/EK irányelvvel vagy a 2014/17/EU irányelvvel összhangban felügyelt, hitelintézetnek nem minősülő hitelezőt kell kijelölnie, és úgy dönt, hogy maga kezeli és érvényesíti a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogokkal kapcsolatos jogokat és kötelezettségeket, vagy magát a nemteljesítő hitelmegállapodást, akkor a hitelfelvásárlót vagy az ezen irányelvvel összhangban kijelölt képviselőjét hiteligazgatónak kell tekinteni, és ezért ezen irányelv értelmében engedéllyel kell rendelkeznie.
- (45) A hiteligazgató vagy hitelintézet vagy valamely tagállam illetékes hatósága által a 2008/48/EK irányelvvel vagy a 2014/17/EU irányelvvel összhangban felügyelt, hitelintézetnek nem minősülő hitelező szolgáltatásait igénybe vevő hitelfelvásárlóknak tájékoztatniuk kell erről a székhely szerinti tagállamuk illetékes hatóságait, hogy az érintett illetékes hatóságoknak módjukban álljon a hiteligazgatónak vagy a hitelintézetnek vagy a valamely tagállam illetékes hatósága által a 2008/48/EK irányelvvel vagy a 2014/17/EU irányelvvel összhangban felügyelt, hitelintézetnek nem minősülő hitelezőnek a hitelfelvevővel szembeni magatartását felügyelni. A hitelfelvásárlóknak időben tájékoztatniuk kell a felügyeletükért felelős illetékes hatóságokat arról is, ha másik hiteligazgatót, hitelintézetet, vagy valamely tagállam illetékes hatósága által a 2008/48/EK irányelvvel vagy a 2014/17/EU irányelvvel összhangban felügyelt, hitelintézetnek nem minősülő hitelezőt vesznek igénybe.
- (46) A hitelmegállapodást közvetlenül végrehajtó hitelfelvásárlóknak be kell tartaniuk a hitelmegállapodásra alkalmazandó jogot, ideértve a hitelfelvevőre alkalmazandó fogyasztóvédelmi szabályokat is. Továbbra is alkalmazandók különösen a szerződések végrehajtására vonatkozó fogyasztóvédelmi és a büntetőjogi nemzeti szabályok, az illetékes hatóságoknak pedig biztosítaniuk kell, hogy a hitelfelvásárlók betartsák ezeket a szabályokat a tagállamok területén.
- (47) Az ezen irányelvben meghatározott kötelezettségek érvényesítésének elősegítése érdekében az olyan hitelfelvásárlók számára, akik nem rendelkeznek az Unióban lakóhellyel vagy bejegyzett székhellyel, vagy ha a nemzeti joguk szerint nincs bejegyzett székhelyük, a központi ügyintézésük helye nem az Unióban található, az ezen irányelvet átültető nemzeti jogszabálynak elő kell írnia, hogy a hitelmegállapodás átruházásáról szóló szerződés megkötésekor a harmadik országbeli hitelfelvásárló kijelöljön egy olyan képviselőt, aki vagy amely az Unióban lakóhellyel vagy bejegyzett székhellyel rendelkezik, vagy ha a nemzeti joga szerint nincs bejegyzett székhelye, a központi

ügymintézésének helye az Unióban található, és amelynek felhatalmazása van arra, hogy az illetékes hatóságok a hitelfelvásárló mellett vagy helyett hozzá fordulhatnak. Ez a képviselő felel az irányelv által a hitelfelvásárlóval szemben előírt kötelezettségek betartásáért, a hitelfelvásárlók számára előírt kötelezettségek sérelme nélkül. A nemteljesítő hitelek átruházó hitelfelvásárlóknak félévente összesített szinten tájékoztatniuk kell a székhely szerinti tagállamuk illetékes hatóságát legalább az átruházott hitelportfóliók kintlevőségének összesített egyenlegéről, a hitelek számáról és összegéről és arról, hogy az átruházás tartalmaz-e fogyasztókkal kötött hitelmegállapodásokat. Minden olyan hitelportfólió esetében, amely egyetlen tranzakcióban került átruházásra, a megadott információnak tartalmaznia kell a hitelfelvásárló vagy adott esetben unióbeli képviselője jogalanyazonosítóját (LEI), vagy ha ez nem áll rendelkezésre, a hitelfelvásárló és adott esetben unióbeli képviselője nevét és címét. Az illetékes hatóságok számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy amikor csak szükségesnek tartják, előírassák az információk negyedévenkénti benyújtását, többek között a válságidőszakban végrehajtott ügyletek nagy száma miatt.

- (48) A tagállamokban jelenleg különböző hatóságok vannak megbízva a hitelgondozók és a hitelfelvásárlók engedélyezésével és felügyeletével, ezért elengedhetetlen, hogy a tagállamok tisztázzák e hatóságok szerepét, és megfelelő hatáskörökkel ruházzák fel őket, különösen mivel előfordulhat, hogy más tagállamokban szolgáltatásokat nyújtó szervezeteket is felügyelniük kell. Az Unió-szerte hatékony és arányos felügyelet biztosítása érdekében a tagállamoknak biztosítaniuk kell az illetékes hatóságok számára az ezen irányelv szerinti feladataik ellátásához – többek között a szükséges információk beszerzéséhez, ezen irányelv lehetséges megsértésének kivizsgálásához, a hitelfelvevők panaszainak kezeléséhez, valamint közigazgatási szankciók és korrekciós intézkedések kiszabásához (ideértve az engedélyek visszavonását) – szükséges hatásköröket. A tagállamoknak az ilyen közigazgatási szankciók és korrekciós intézkedések alkalmazása esetén biztosítaniuk kell, hogy az illetékes hatóságok arányos módon, indoklás mellett szabják ki azokat, és hogy a határozatok ellen akkor is bírósági felülvizsgálatot lehessen kérni, ha az illetékes hatóságok nem járnak el az előírt határidőn belül.
- (49) Az ezen irányelv megsértésére vonatkozó rendelkezések nem érintik a tagállamok azon jogát, hogy beavatkozzanak például a fogyasztóvédelemre, a hitelfelvevői jogokra vagy a bűncselekményekre vonatkozó nemzeti jog megsértése esetén. Ilyen esetekben a fogadó tagállam illetékes hatóságai és annak a tagállamnak az illetékes hatóságai, amelyben a hitelt nyújtották, döntenek arról, hogy sérült-e a nemzeti jog, így ezen irányelv nem korlátozza hatáskörüket.
- (50) Mivel a másodlagos hitelpiacok teljesítménye nagyban függ majd a részt vevő szervezetek jó hírétől, a hitelgondozóknak hatékony mechanizmusokat kell létrehozniuk a hitelfelvevők panaszainak kezelésére. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a hitelfelvásárlók és a hitelgondozók felügyeletéért felelős illetékes hatóságok eredményes és hozzáférhető eljárásokkal rendelkezzenek a hitelfelvevők panaszainak kezelésére.
- (51) A személyes adatok kezelésére ezen irányelv alkalmazásában az (EU) 2016/679⁽¹⁶⁾ és az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁷⁾ rendelkezései egyaránt alkalmazandók. Különösen, amennyiben ezen irányelv alkalmazásának céljából személyes adatok kezelésére kerül sor, meg kell adni annak pontos célját, meg kell említeni a releváns jogalapot, és be kell tartani az (EU) 2016/679 rendeletben előírt, vonatkozó biztonsági követelményeket, továbbá tiszteletben kell tartani a szükségesség, arányosság, célhoz kötöttség és az átláthatóság, valamint az arányos adatmegőrzési időszak elvét. E célból egy egész ágazatra kiterjedő magatartási kódexnek az (EU) 2016/679 rendelet 40. cikkével összhangban történő kidolgozása lenne a legelőnyösebb. A személyes adatok beépített és alapértelmezett védelmének valamennyi olyan adatkezelési rendszer szerves részét kell képeznie, amelyet ezen irányelv keretében dolgoznak ki és használnak. Hasonlóképpen, a tagállamok illetékes hatóságai közötti igazgatási együttműködésnek és kölcsönös segítségnyújtásnak összeegyeztethetőnek kell lennie az (EU) 2016/679 rendeletben a személyes adatok védelme tekintetében megállapított szabályokkal, és meg kell felelnie az uniós jogszabályokat végrehajtó nemzeti adatvédelmi szabályoknak.

⁽¹⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

⁽¹⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

- (52) Az uniós és a nemzeti jog a fogyasztóvédelem magas szintjének biztosítása érdekében számos jogot és biztosítékot ír elő a fogyasztóknak nyújtott hitelmegállapodásokkal kapcsolatban. Az említett jogok és biztosítékok főként a hitelmegállapodás tárgyalására és megkötésére, a 2005/29/EK irányelvben meghatározott, üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlataira, valamint a hitelmegállapodás teljesítésére vagy nemteljesítésére alkalmazandók. Ez különösen érvényes a 2014/17/EU irányelv hatálya alá tartozó hosszú távú fogyasztói hitelmegállapodások esetében a fogyasztók azon jogára, amely a hitelmegállapodásból származó fogyasztói kötelezettségek lejárat előtti teljes vagy részleges teljesítésére vonatkozik, vagy adott esetben az egységes európai adatlap útján arról való tájékoztatásukra, hogy a hitelmegállapodás hitelfelvásárló számára átruházható. A hitelfelvevői jogok akkor sem módosulhatnak, ha a hitelmegállapodás hitelintézet és a hitelfelvásárló közötti átruházására nováció formájában kerül sor. Általános elvként biztosítani kell, hogy a hitelfelvevő ne kerüljön rosszabb helyzetbe azt követően, hogy a hitelmegállapodását egy hitelintézet egy hitelfelvásárlóra ruházta át. Ez az irányelv nem akadályozhatja a tagállamokat abban, hogy szigorúbb rendelkezéseket alkalmazzanak a hitelfelvevők védelme érdekében.
- (53) A 2008/48/EK és a 2014/17/EU irányelv szerinti egyéb kötelezettségek sérelme nélkül, és a magas szintű fogyasztóvédelem biztosítása érdekében az említett irányelveket módosítani kell annak biztosítása érdekében, hogy a fogyasztókkal a hitelmegállapodás feltételeinek módosítása előtt kellő időben ismertessék az ilyen módosítások egyértelmű és átfogó jegyzékét, végrehajtásuk ütemezését és a szükséges részleteket, valamint annak a nemzeti hatóságnak a nevét és címét, amelynél a fogyasztó panaszt tehet.
- (54) A hitelmegállapodások feltételeinek a 2008/48/EK és a 2014/17/EU irányelv szerinti, az ezen irányelvben foglalt módosításokkal bevezetett módosításáról szóló tájékoztatás nem érintheti a 2008/48/EK és a 2014/17/EU irányelvben rögzített fogyasztói jogokat, ideértve a tájékoztatáshoz való jogot is.
- (55) Az uniós jogalkotó a 93/13/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁸⁾, valamint a 2008/48/EK és a 2014/17/EU irányelv útján olyan hangsúlyt helyez a fogyasztók védelmére, amelynek figyelembevételével a hitelmegállapodásból származó hitelezői jogoknak vagy magának a hitelmegállapodásnak a hitelfelvásárlóra való engedményezése semmilyen módon sem érintheti a fogyasztók uniós jog által biztosított védelmét. A hitelfelvásárlóknak és a hitelgondozóknak ezért be kell tartaniuk az eredeti hitelmegállapodásra alkalmazandó uniós és nemzeti jogot, és a hitelfelvevőnek ugyanolyan szintű védelemben kell részesülnie, mint amelyet az alkalmazandó uniós és nemzeti jog nyújt vagy amelyet az uniós vagy nemzeti kollíziós jogszabályok megállapítanak. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a hitelfelvevőt a hitelmegállapodásban már szereplő költségeken kívül a hitelmegállapodás átruházásával kapcsolatos egyéb költségek ne terheljék. A fogyasztókat nemteljesítés esetén terhelő díjak tekintetében a 2008/48/EK irányelvbe olyan módosításokat illesztenek be, amelyek értelmében a tagállamoknak ugyanazokat a szabályokat kell követniük, mint amelyeket a 2014/17/EU irányelv a díjak és szankciók felső határának megállapításáról határoz meg.
- (56) A fogyasztók tekintetében a 2008/48/EK és 2014/17/EU irányelvet ezzel az irányelvvel úgy kell módosítani, hogy rendelkezzenek arról, hogy a tagállamoknak elő kell írniuk a hitelezők számára, hogy megfelelő szabályzatokkal és eljárásokkal rendelkezzenek arra vonatkozóan, hogy adott esetben erőfeszítéseket tegyenek annak érdekében, hogy a végrehajtási eljárás megindítása előtt észszerű átstrukturálást hajtsanak végre. Figyelembe kell venni az EBH fizetési késedelemről és kényszerértékesítésről szóló 2015. augusztus 19-i, a nemteljesítő és átstrukturált kitétségek kezelésére vonatkozó 2018. október 31-i, és a nemteljesítő hitelekre vonatkozóan a bankoknak nyújtott 2017. márciusi iránymutatásait. Annak eldöntésekor, hogy melyik átstrukturálási intézkedést kell meghozni, a hitelezőknek figyelembe kell venniük a fogyasztó egyedi körülményeit, a fogyasztó érdekeit és jogait, valamint a fogyasztónak a hitel visszafizetésére való képességét, különösen akkor, ha a hitelmegállapodást olyan lakóingatlanra biztosítják, amely a fogyasztó elsődleges lakóhelye. Az átstrukturálási intézkedések közé tartozhatnak a hitelfelvevőnek nyújtott bizonyos engedmények, mint például a hitelmegállapodás teljes vagy részleges refinanszírozása vagy korábbi feltételeinek módosítása, többek között időtartamának meghosszabbítása, a hitelmegállapodás típusának megváltoztatása, a törlesztőrészlet teljes vagy részleges visszafizetésének elhalasztása egy adott időszakra, a kamatláb megváltoztatása, türelmi időszak felajánlása, részleges visszafizetés, valutaátszámítás, részleges elengedés és adósságkonszolidáció. A tagállamoknak nemzeti szinten megfelelő átstrukturálási intézkedésekkel kell rendelkezniük. Az ezen irányelvben – a 2008/48/EK és a 2014/17/EU irányelv módosításaként – előírt átstrukturálási intézkedések jegyzéke nem kimerítő, ezért a tagállamok továbbra is szabadon rendelkezhetnek további intézkedésekről. Hasonlóképpen, a tagállamoknak lehetőségük van arra is, hogy – amennyiben nemzeti szinten így rendelkeztek – ne írjanak elő konkrét intézkedést mindaddig, amíg észszerű

⁽¹⁸⁾ A Tanács 93/13/EGK irányelve (1993. április 5.) a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről (HL L 95., 1993.4.21., 29. o.).

számú intézkedés továbbra is rendelkezésre áll. Arra az esetre, ha a végrehajtási eljárás után van még fennálló tartozás, a tagállamoknak gondoskodniuk kell a minimális megélhetési feltételek védelméről és olyan intézkedések meghozataláról, amelyek a túlzott eladósodottság elkerülése mellett megkönnyítik a hitel visszafizetését. A tagállamoknak arra kell ösztönözniük a hitelezőket, hogy – legalább azokban az esetekben, amikor a lakóingatlanért kapott vételár befolyásolja a fogyasztó tartozásának összegét – tegyék meg az észszerűen elvárható lépéseket annak érdekében, hogy a végrehajtás tárgyát képező lakóingatlant az adott piaci feltételek között elérhető legjobb áron értékesítsék. A tagállamok nem akadályozhatják meg a hitelmegállapodásban részes feleket abban, hogy kifejezetten megállapodjanak arról, hogy a biztosíték hitelezőre történő átruházása elegendő a hitel visszafizetéséhez, különösen, ha a hitelt a fogyasztó elsődleges lakóhelye biztosítja.

- (57) Annak biztosítása érdekében, hogy a jelzáloghitel-megállapodásból származó hitelezői jogoknak vagy magának a hitelmegállapodásnak harmadik személyre történő engedményezése ne érintse a fogyasztók védelmének szintjét, a 2014/17/EU irányelvet módosítani kell oly módon, hogy az említett irányelv hatálya alá tartozó hitel átruházása esetén a fogyasztó minden olyan kifogást jogosult legyen érvényesíteni a hitelfelvásárlóval szemben, amely az eredeti hitelezővel szemben rendelkezésre állt, és tájékoztatást kapjon az engedményezésről.
- (58) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával ⁽⁹⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az áttűtető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt áttűtető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében az uniós jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt.
- (59) Az európai adatvédelmi biztossal az (EU) 2018/1725 rendelet 42. cikkének (1) bekezdésével összhangban konzultációra került sor, és a biztos 2019. január 24-én véleményt nyilvánított.
- (60) Ezen irányelv hatékony működését a Bizottságnak felül kell vizsgálnia, mivel a magas szintű fogyasztóvédelemmel rendelkező nemteljesítő hitelek belső másodlagos piaca fejlődik. A Bizottságnak minden lehetősége megvan az olyan konkrét határokon átnyúló kérdések elemzésére, amelyeket az egyes tagállamok nem képesek azonosítani vagy megfelelően kezelni, például a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás kockázatát, amely a hitelgondozási és hitelfelvásárlói tevékenységgel kapcsolatban felmerülhet, valamint a különböző tagállamok illetékes hatóságai közötti együttműködés elemzésére. Indokolt ezért, hogy ezen irányelv felülvizsgálatába a Bizottság a hitelgondozók és a hitelfelvásárlók tevékenységeivel kapcsolatos pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokat, valamint az illetékes hatóságok közötti igazgatási együttműködés alapos értékelését is belefoglalja.
- (61) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen a nemteljesítő hitelek másodlagos piacainak kialakítását és fejlesztését az Unióban, emellett a hitelfelvevők, különösen a fogyasztók megerősített védelmének biztosítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az irányelv terjedelme és hatása miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. CÍM

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv közös keretet és követelményeket állapít meg a következők tekintetében:

- a) uniós székhelyű hitelintézet által kibocsátott nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogoknak vagy magának a nemteljesítő hitelmegállapodásnak a hitelgondozói, amelyek hitelfelvásárló nevében járnak el;

⁽⁹⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

- b) uniós székhelyű hitelintézet által kibocsátott nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogok vagy a nemteljesítő hitelmegállapodás hitelfelvásárlói.

2. cikk

Hatály

- (1) A jelen irányelv a következőkre alkalmazandó:

- a) uniós székhelyű hitelintézet által kibocsátott nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogok vagy a nemteljesítő hitelmegállapodás tekintetében a hitelfelvásárló nevében az alkalmazandó uniós vagy nemzeti jognak megfelelően eljáró hitelgondozó;
- b) uniós székhelyű hitelintézet által kibocsátott nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogok vagy a nemteljesítő hitelmegállapodás hitelfelvásárlói, amelyek az alkalmazandó uniós vagy nemzeti jognak megfelelően járnak el.

(2) A hatálya alá tartozó hitelmegállapodások tekintetében ez az irányelv nem érinti sem a nemzeti jognak a hitelmegállapodásból származó hitelezői jogok vagy maga a hitelmegállapodás átruházásával kapcsolatos szerződési jogi vagy polgári jogi elveit, sem pedig a különösen az 593/2008/EK és az 1215/2012/EU rendelet, a 93/13/EGK, a 2008/48/EK és a 2014/17/EU irányelv és az ezeket átültető nemzeti rendelkezések, illetve az egyéb, fogyasztóvédelemre és a hitelfelvevők jogaira vonatkozó uniós és nemzeti jogszabályok alapján a fogyasztóknak vagy hitelfelvevőknek nyújtott védelmet.

(3) Az irányelv nem érinti a tagállamok nemzeti jogában meghatározott azon korlátozásokat, amelyek a nem késedelmes vagy kevesebb mint 90 napja késedelmes vagy a nem nemzeti polgári joggal összhangban megszűnt nemteljesítő hitelmegállapodásokból származó hitelezői jogok átruházására vagy az ilyen nemteljesítő hitelmegállapodások átruházására vonatkoznak.

(4) Az irányelv nem érinti a hitelmegállapodásból származó hitelezői jogok vagy a hitelmegállapodás gondozására vonatkozó, tagállami nemzeti jogszabályokban foglalt követelményeket, amennyiben a hitelfelvásárló az (EU) 2017/2402 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁰⁾ 2. cikkének (2) bekezdésében meghatározott értékpapírosítási különleges célú gazdasági egység, és amennyiben az ilyen nemzeti jogszabályok:

- a) nem érintik a fogyasztóvédelem ezen irányelv által biztosított szintjét;
- b) biztosítják, hogy az illetékes hatóságok megkapják a hitelgondozóktól a szükséges információkat.

- (5) Ez az irányelv nem alkalmazandó a következőkre:

- a) hitelmegállapodásból származó hitelezői jogok vagy a hitelmegállapodás gondozása, amelyet a következő végez:
- uniós székhelyű hitelintézet;
 - a 2011/61/EU irányelvvel összhangban engedélyezett vagy bejegyzett alternatívbefektetésialap-kezelő (ABAK), vagy alapkezelő társaság, vagy a 2009/65/EK irányelvvel összhangban engedélyezett befektetési társaság, feltéve, hogy az említett irányelv alapján a befektetési társaság nem jelölt ki alapkezelő társaságot az általuk kezelt alap nevében;
 - hitelintézetnek nem minősülő hitelező, amely a 2008/48/EK irányelv 20. cikkének vagy a 2014/17/EU irányelv 35. cikkének megfelelően valamely tagállam illetékes hatóságának felügyelete alatt áll az adott tagállamban végzett tevékenysége során;

⁽²⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2402 rendelete (2017. december 12.) az értékpapírosítás általános keretrendszerének meghatározásáról, az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás egyedi keretrendszerének létrehozásáról, valamint a 2009/65/EK, a 2009/138/EK és a 2011/61/EU irányelv és az 1060/2009/EK és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 347., 2017.12.28., 35. o.).

- b) olyan hitelmegállapodásból származó hitelezői jogok vagy a hitelmegállapodás gondozása, amelyet nem egy uniós székhelyű hitelintézet bocsátott ki, kivéve, ha a hitelmegállapodásból származó hitelezői jogokat vagy a hitelmegállapodást ilyen intézmény által kibocsátott hitelmegállapodással váltják fel;
- c) a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelező jogok vagy a nemteljesítő hitelmegállapodás uniós székhelyű hitelintézet általi felvásárlása;
- d) a hitelmegállapodásból származó hitelező jogoknak vagy a hitelmegállapodásnak a 32. cikk (2) bekezdésének első albekezdésében említett időpont előtti átruházása.

(6) A tagállamok mentesíthetik az irányelv alkalmazása alól a hitelmegállapodásból származó hitelezői jogoknak vagy a hitelmegállapodásnak a nemzeti jogban meghatározott közjegyzők és végrehajtók vagy a 98/5/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²¹⁾ 1. cikke (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott jogászok által végzett gondozását, ha a hitelgondozási tevékenységeket szakmai tevékenységük részeként végzik.

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „hitelintézet”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézet;
2. „hitelező”: hitelintézet, amely hitelt bocsátott ki, vagy hitelfelvásárló;
3. „hitelfelvevő”: jogi vagy természetes személy, beleértve jogutódját vagy kedvezményezettjét, amely hitelmegállapodást kötött egy hitelintézettel;
4. „hitelmegállapodás”: olyan eredetileg kibocsátott, módosított vagy a korábbi felváltó megállapodás, amely alapján a hitelintézet hitelt nyújt halasztott fizetés, kölcsön vagy más, ezekhez hasonló pénzügyi megoldás formájában;
5. „hitelgondozási megállapodás”: a hitelfelvásárló és a hitelgondozó között, a hitelgondozó által a hitelfelvásárló nevében nyújtandó szolgáltatásokról kötött írásbeli szerződés;
6. „hitelfelvásárló”: olyan természetes vagy jogi személy, amely nem hitelintézet, és amely kereskedelmi, üzleti vagy szakmai tevékenysége keretében az alkalmazandó uniós és nemzeti joggal összhangban nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogokat vásárol, vagy magát a nemteljesítő hitelmegállapodást vásárolja meg;
7. „hitelgondozási szolgáltató”: a hitelgondozó által a hitelgondozási tevékenységek bármelyikének ellátása céljából alkalmazott harmadik fél;
8. „hitelgondozó”: olyan jogi személy, amely üzleti tevékenysége keretében kezeli és érvényesíti a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogokat vagy a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó jogokat, a hitelfelvásárló nevében, és legalább egy vagy több hitelgondozási tevékenységet végez;
9. „hitelgondozási tevékenység”: az alábbi tevékenységek közül egy vagy több:
 - a) a hitelmegállapodásból származó hitelezői jogokhoz vagy magához a hitelmegállapodáshoz kapcsolódó, esedékes fizetések beszedése vagy behajtása a hitelfelvevőtől;
 - b) a hitelmegállapodásból származó hitelezői jogokhoz kapcsolódó feltételeknek vagy a hitelmegállapodás feltételeinek újratárgyalása a hitelfelvevővel a nemzeti jognak megfelelően, a hitelfelvásárló utasításaival összhangban, amennyiben a hitelgondozó nem a 2008/48/EK irányelv 3. cikkének f) pontja vagy a 2014/17/EU irányelv 4. cikkének (5) bekezdése szerinti hitelközvetítő;

⁽²¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 98/5/EK irányelve (1998. február 16.) az ügyvédi hivatásnak a képzés megszerzése országától eltérő tagállamokban történő folyamatos gyakorlásának elősegítéséről (HL L 77., 1998.3.14., 36. o.).

- c) a hitelmegállapodásból származó hitelezői jogokkal vagy a hitelmegállapodással kapcsolatos panaszkezelés;
 - d) hitelfelvevő tájékoztatása a kamatlábak és a díjak megváltozásáról és a hitelmegállapodásból származó hitelezői jogokhoz vagy a hitelmegállapodáshoz kapcsolódó, esedékes kifizetésekről.
10. „székhely szerinti tagállam”: a hitelgondozó tekintetében az a tagállam, amelyben a bejegyzett székhelye található, vagy ha a nemzeti jog szerint nincs bejegyzett székhelye, az a tagállam, ahol a központi ügyintézés helye található, a hitelfelvásárló tekintetében pedig az a tagállam, amelyben a hitelfelvásárló vagy képviselője lakóhelye vagy bejegyzett székhelye, vagy ha a nemzeti joguk szerint nincs bejegyzett székhelyük, a központi ügyintézésük helye található;
11. „fogadó tagállam”: az a székhely szerinti tagállamtól eltérő tagállam, amelyben a hitelgondozó fiókteleppel rendelkezik, vagy hitelgondozási tevékenységeket nyújt, és minden esetben az a tagállam, ahol a hitelfelvevő lakóhelye vagy bejegyzett székhelye, vagy ha a nemzeti joga szerint nincs bejegyzett székhelye, a központi ügyintézésének helye található;
12. „fogyasztó”: olyan természetes személy, aki az ezen irányelv hatálya alá tartozó hitelmegállapodások keretében olyan célból jár el, amely kívül esik a kereskedelmi, üzleti vagy szakmai tevékenységének körén;
13. „nemteljesítő hitelmegállapodás”: az 575/2013/EU rendelet 47a. cikke szerint nemteljesítő kitettséggént besorolt hitelmegállapodás.

II. CÍM

HITELGONDOZÓK

I. FEJEZET

A hitelgondozók engedélyezése

4. cikk

Általános követelmények

- (1) A tagállamok előírják, hogy a hitelgondozó az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések követelményeinek megfelelően engedélyt szerezzen a székhely szerinti tagállamban, mielőtt annak területén megkezdene tevékenységeit.
- (2) A tagállamok az e cikk (1) bekezdésében említett engedély megadására vonatkozó hatáskörrel a 21. cikk (3) bekezdése alapján kijelölt illetékes hatóságokat ruházzák fel.

5. cikk

Az engedély megadásával kapcsolatos követelmények

- (1) A tagállamok a 6. cikk sérelme nélkül megállapítják a 4. cikk (1) bekezdésében említett engedély megadásával kapcsolatos következő követelményeket:
- a) a kérelmező az Európai Unió működéséről szóló szerződés 54. cikkében említett jogi személy, amelynek bejegyzett székhelye, vagy ha a nemzeti joga szerint nincs bejegyzett székhelye, a központi ügyintézés helye abban a tagállamban található, amelyben az engedélyezést kérelmezi;
 - b) a kérelmező irányító vagy ügyviteli szervének tagjai kellően jó hírnévvel rendelkeznek, amelyet a következők bizonyításával igazolnak:
 - i. nem szerepelnek bünygyi nyilvántartásban vagy bármely más ennek megfelelő nemzeti adattárban vonatkozó bűncselekmények, különösen vagyon elleni, pénzügyi szolgáltatással és tevékenységgel, pénzmosással, uzsorával, csalással, adóbűncselekménnyel, a szakmai titoktartás megsértésével, a testi épség megsértésével kapcsolatos bűncselekmények miatt, valamint a társaságokra, a csődre, a fizetésképtelenségre vagy a fogyasztóvédelemre vonatkozó jogszabályok hatálya alá tartozó bármely egyéb bűncselekmény miatt;

- ii. a kisebb ügyek kumulatív hatása nem befolyásolja jó hírnevüket;
 - iii. a felügyeleti és szabályozó hatóságokkal folytatott korábbi üzleti kapcsolataik során mindig is átláthatók, nyíltak és együttműködőek voltak;
 - iv. nem tartoznak folyamatban lévő fizetéseképtelenségi eljárás hatálya alá, és korábban sem nyilvánították őket fizetéseképtelenné, kivéve, ha fizetőképességük a nemzeti jognak megfelelően helyreállt;
- c) a kérelmező irányító vagy adminisztratív szerve összességében megfelelő ismeretekkel és tapasztalattal rendelkezik ahhoz, hogy az üzleti tevékenységet hozzáértő és felelős módon végezze;
- d) a kérelmezőkben az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 36. pontja szerinti befolyásoló részesedéssel rendelkező személyek kellően jó hírnévvel rendelkeznek, amelyet az e bekezdés b) albekezdésének i. és iv. pontjában megadott követelmények teljesítésével igazolnak;
- e) a kérelmező megbízható irányítási rendszerekkel és megfelelő belső kontrollmechanizmusokkal – többek között kockázatkezelési és számviteli eljárásokkal – biztosítja a hitelfelvevők jogainak tiszteletben tartását és a hitelmegállapodásból származó hitelezői jogokra vagy a hitelmegállapodásra vonatkozó jogszabályok és az (EU) 2016/679 rendelet betartását;
- f) a kérelmező megfelelő politika alkalmazásával biztosítja a hitelfelvevők védelmét szolgáló szabályok betartását és a hitelfelvevőkkel való méltányos és gondos bánásmódot, figyelembe véve többek között pénzügyi helyzetüket és lehetőség szerint azt, hogy szükséges-e őket adósságkezelő vagy szociális szolgálatokhoz irányítani;
- g) a kérelmező megfelelő és konkrét belső eljárásokkal biztosítja a hitelfelvevők panaszainak rögzítését és kezelését;
- h) a kérelmező megfelelő pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni eljárásokkal rendelkezik, amennyiben az (EU) 2015/849 irányelvet átültető nemzeti jogszabályok a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem, valamint megelőzésük céljából a hitelgondozókat kötelezett szolgáltatóknak nyilvánítják;
- i) a kérelmezőre az alkalmazandó nemzeti jog alapján jelentéstételi és közzétételi követelmények vonatkoznak.

(2) Az összes érintett érdekelt féllel folytatott konzultációt követően, valamint minden érintett érdeket figyelembe véve az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat ad ki az e cikk (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott követelmények tekintetében.

(3) Ha a kérelmező nem teljesíti az e cikk (1) bekezdésében és adott esetben a 6. cikk (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott követelményeket, akkor a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai nem adják meg a 4. cikk (1) bekezdése szerinti engedélyt.

6. cikk

Pénzeszközök tartásának lehetősége

- (1) A tagállamok meghatározzák, hogy a területükön hitelgondozási tevékenységet végző hitelgondozók:
- a) vagy átvehetnek és tarthatnak a hitelfelvevőktől pénzeszközöket annak érdekében, hogy ezeket a pénzeszközöket hitelfelvásárlókra ruházzák át;
 - b) vagy tilos számukra a hitelfelvevőktől pénzeszközök átvétele és tartása.

(2) Abban az esetben, ha a hitelgondozók az (1) bekezdés a) pontja alapján a hitelfelvevőktől pénzeszközöket fogadhatnak és tarthatnak, a tagállamok:

- a) az 5. cikk (1) bekezdésében meghatározott engedély megadására vonatkozó követelményeken túlmenően előírják, hogy a kérelmezőnek egy hitelintézetben elkülönített számlával kell rendelkeznie, amelyen a hitelfelvevőktől kapott valamennyi pénzeszközt jóvá kell írni és meg kell őrizni mindaddig, amíg azokat el nem juttatják az adott hitelfelvásárlóhoz, a hitelfelvásárlóval kötött megállapodás szerinti feltételek mellett;
- b) biztosítják, hogy ezek a pénzeszközök a nemzeti joggal összhangban a hitelfelvásárlók érdekében védelmet élvezzenek a hitelgondozók egyéb hitelezőinek követeléseivel szemben, különösen fizetési képtelenség esetén;
- c) meghatározzák, hogy amennyiben a hitelfelvevő a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogokhoz vagy a nemteljesítő hitelmegállapodáshoz kapcsolódó esedékes összegek részleges vagy teljes visszafizetése céljából befizetést teljesít egy hitelgondozónak, a befizetést úgy kell kezelni, mintha azt a hitelfelvásárlónak fizették volna;
- d) kötelezik a hitelgondozót, hogy minden esetben, amikor a hitelfelvevőtől pénzt kap, papíron vagy más tartós adathordozón elismervényt vagy igazolást adjon a hitelfelvevőnek, amellyel elismeri a kapott összegeket.

(3) Amennyiben a hitelgondozó üzleti modelljének részeként nem szándékozik a hitelfelvevőktől pénzeszközöket átvenni és azokat tartani, a hitelgondozónak ezt a szándékát a 4. cikk (1) bekezdésében említett engedély iránti kérelmében közölnie kell. Ilyen esetekben az e cikk (2) bekezdésének a) pontjával összhangban meghatározott követelmények nem alkalmazandó.

7. cikk

A hitelgondozók engedélyezésére vonatkozó eljárás

(1) A tagállamok kialakítják a hitelgondozók engedélyezésére vonatkozó eljárást, amelynek keretében a kérelmező benyújthatja kérelmét és a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága számára annak ellenőrzéséhez szükséges minden információt, hogy a kérelmező teljesítette az 5. cikk (1) bekezdését, és adott esetben a 6. cikk (2) bekezdésének a) pontját átültető nemzeti rendelkezésekben megállapított feltételeket.

(2) A hitelgondozók (1) bekezdésben említett engedélykérelemhez csatolni kell a következőket:

- a) bizonyíték a kérelmező jogállásáról, valamint bejegyzési dokumentuma és létesítő okiratának másolata;
- b) a kérelmező központi irodájának vagy bejegyzett székhelyének címe;
- c) a kérelmező irányító vagy ügyviteli szervét alkotó tagok és az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 36. pontja szerinti befolyásoló részesedéssel rendelkező személyek személyazonossága;
- d) bizonyíték arról, hogy a kérelmező teljesíti az 5. cikk (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott feltételeket;
- e) bizonyíték arról, hogy az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 36. pontja szerinti befolyásoló részesedéssel rendelkező személyek teljesítik az ezen irányelv 5. cikke (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott feltételeket;
- f) bizonyíték az 5. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett irányítási rendszerekről és belső kontrollmechanizmusokról;
- g) bizonyíték az 5. cikk (1) bekezdésének f) pontjában említett politikáról;
- h) bizonyíték az 5. cikk (1) bekezdésének g) pontjában említett belső eljárásokról;
- i) bizonyíték az 5. cikk (1) bekezdésének h) pontjában említett belső eljárásokról;
- j) adott esetben bizonyíték a 6. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerinti elkülönített számla meglétéről valamely hitelintézetben;
- k) a 12. cikk (1) bekezdésében említett kiszervezési megállapodás.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai az engedélykérelem kézhezvételétől számított 45 napon belül megvizsgálják annak hiánytalanságát.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai a hiánytalan kérelem kézhezvételétől – vagy ha a kérelmet hiányosnak tekintik, a szükséges információ beérkezésétől – számított 90 napon belül értesítik a kérelmezőt az engedély megadásáról vagy a kérelem elutasításáról és megindokolják az elutasítást.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a kérelmező törvényszéki jogorvoslattal élhessen akkor, ha a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai az 5. cikk (3) bekezdése alapján elutasítják az engedélykérelmet, vagy ha az e cikk (4) bekezdésében megállapított határidőn belül nem hoznak határozatot az engedélykérelem ügyében.

8. cikk

Az engedély visszavonása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai a 22. cikkel összhangban rendelkeznek a szükséges felügyeleti, vizsgálati és szankcionálási hatáskörrel, hogy a következő esetek bármelyikében visszavonhassák a hitelgondozónak adott engedélyt: ha a hitelgondozó

- a) a kiállítás időpontjától számított 12 hónapon belül nem él az engedéllyel;
- b) kifejezetten lemond az engedélyről;
- c) több mint 12 hónapja nem folytat hitelgondozói tevékenységet;
- d) valótlan nyilatkozatok révén, vagy más szabálytalan módon szerezte meg az engedélyt;
- e) már nem felel meg az 5. cikk (1) bekezdésében és adott esetben a 6. cikk (2) bekezdésének a) pontjában a hitelgondozói engedély megadására vonatkozóan meghatározott követelményeknek;
- f) súlyosan megsérti az alkalmazandó jogszabályokat, beleértve az ezen irányelvet átültető nemzeti jogszabályokat, vagy más fogyasztóvédelmi szabályokat, beleértve a fogadó tagállam és a hitelnyújtás helye szerinti tagállam alkalmazandó szabályait.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai az engedély (1) bekezdésnek megfelelő visszavonásakor azonnal tájékoztassák a fogadó tagállam illetékes hatóságait, ha a hitelgondozó a 13. cikk alapján is nyújt szolgáltatásokat, valamint a hitelnyújtás helye szerinti tagállam illetékes hatóságait is, amennyiben eltér a fogadó és a székhely szerinti tagállamtól.

9. cikk

Az engedélyezett hitelgondozók listája vagy nyilvántartása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok hozzák létre és tartják fenn a területükön legalább a szolgáltatást nyújtó hitelgondozók listáját, vagy, amennyiben ezt ítélik megfelelőbbnek, nyilvántartását, ideértve az ezen irányelv 13. cikke alapján szolgáltatást nyújtó hitelgondozókat is.

Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat dolgoz ki, amelyek meghatározzák az ilyen listák vagy nyilvántartások létrehozására és vezetésére vonatkozó legjobb gyakorlatokat, és meghatározzák az azokban foglalt információk típusait annak érdekében, hogy azok Unió-szerte egyenlő versenyfeltételeket és átláthatóságot biztosítsanak a hitelfelvásárlók és a hitelfelvevők számára.

(2) Az (1) bekezdésben említett listát vagy a nyilvántartást a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni az illetékes hatóságok weboldalain az interneten, és rendszeresen aktualizálni kell.

- (3) Az engedély 8. cikknek megfelelő visszavonása esetén az illetékes hatóságok késedelem nélkül aktualizálják az e cikk (1) bekezdésében említett listát vagy nyilvántartást.

10. cikk

Kapcsolat a hitelfelvevővel, kommunikáció átruházás esetén és azt követően

- (1) A tagállamok előírják, hogy a hitelfelvásárlók és hitelgondozók a hitelfelvevőkkel fennálló kapcsolataikban:
- a) jóhiszeműen, méltányosan és szakmaian járnak el;
 - b) a hitelfelvevőnek olyan információt nyújtanak, amely nem megtévesztő, nem pontatlan és nem hamis;
 - c) tiszteletben tartják és védik a hitelfelvevők személyes adatait és magánéletét;
 - d) olyan módon kommunikálnak a hitelfelvevővel, amely nem minősül zaklatásnak, kényszerítésnek vagy jogtalan befolyásolásnak.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogoknak vagy magának a nemteljesítő hitelmegállapodásnak a hitelfelvásárlóra történő átruházását követően, mindig az első követelésbehajtás előtt, továbbá a hitelfelvevő bármely időpontban tett kérésére a hitelfelvásárló vagy – hitelgondozási tevékenység végzésére való kijelöléskor – a 2. cikk (5) bekezdése a) pontjának i. vagy iii. alpontjában említett szervezet vagy a hitelgondozó nyomtatott formában vagy más tartós adathordozón legalább a következőket tartalmazó tájékoztatást küld a hitelfelvevőnek:
- a) információ a megtörtént átruházásról, beleértve annak időpontját is;
 - b) a hitelfelvásárló azonosító adatai és elérhetősége;
 - c) amennyiben kijelölésre került, a hitelgondozó vagy a 2. cikk (5) bekezdése a) pontjának i. vagy iii. alpontjában említett szervezet azonosító adatai és elérhetőségei;
 - d) amennyiben kijelölésre került, a hitelgondozó 7. cikk szerinti engedélyére vonatkozó bizonyíték;
 - e) adott esetben a hitelgondozási szolgáltató azonosító adatai és elérhetősége;
 - f) jól látható módon feltüntetve a kapcsolattartó referenciapont elérhetősége a hitelfelvásárlónál vagy – amennyiben hitelgondozási tevékenység végzésére jelölték ki – a 2. cikk (5) bekezdése a) pontjának i. vagy iii. alpontjában említett szervezetnél vagy a hitelgondozónál és adott esetben a hitelgondozási szolgáltatónál, amely szükség esetén tájékoztatást nyújt;
 - g) a hitelfelvevő által a közlemény elküldésének időpontjában esedékes összegekre vonatkozó tájékoztatás, részletezve a tőke, kamatok, díjak és egyéb megengedett költségek formájában fizetendő összegeket;
 - h) nyilatkozat arról, hogy továbbra is minden vonatkozó uniós és nemzeti jogszabály alkalmazandó, különös tekintettel a szerződések teljesítésére, a fogyasztóvédelemre, a hitelfelvevő jogaira és a büntetőjogra;
 - i) azon tagállam illetékes hatóságainak neve, címe és elérhetőségei, amelyben a hitelfelvevő lakóhelye vagy bejegyzett székhelye, vagy ha a nemzeti joga szerint nincs bejegyzett székhelye, a központi ügyintézésének helye található, és amelynek a hitelfelvevő panaszt nyújthat be.

Az első albekezdésben előírt tájékoztatást a nyilvánosság számára világos és érthető nyelven kell megfogalmazni.

- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelfelvásárló, vagy amennyiben hitelgondozási tevékenység végzésére kijelölték, a 2. cikk (5) bekezdése a) pontjának i. vagy iii. alpontjában említett szervezet vagy a hitelgondozó a hitelfelvevővel folytatott minden későbbi kommunikációja tartalmazza az e cikk (2) bekezdésének f) pontjában meghatározott információkat, kivéve, ha ez az új hitelgondozó kijelölését követő első kommunikáció, amely esetben az e cikk (2) bekezdésének c) és d) pontjában meghatározott információkat is fel kell tüntetni.

- (4) A (2) és (3) bekezdés nem érinti az egyéb alkalmazandó uniós vagy nemzeti jogban előírt, a kommunikációra vonatkozó további követelményeket.

11. cikk

A hitelgondozó és a hitelfelvásárló közötti szerződéses jogviszony

(1) Amennyiben a hitelfelvásárló nem saját maga látja el a hitelgondozási tevékenységeket, a tagállamok biztosítják, hogy a kinevezett hitelgondozó a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogoknak vagy magának a nemteljesítő hitelmegállapodásnak a kezelésére és teljesítésére vonatkozó szolgáltatásait a hitelfelvásárlóval kötött hitelgondozási megállapodás alapján végezze.

(2) Az (1) bekezdésben említett hitelgondozási megállapodásnak tartalmaznia kell a következőket:

- a) a hitelgondozó által végzendő hitelgondozási tevékenységek részletes ismertetése;
- b) a hitelgondozó díjazása vagy a díjazás kiszámításának módja;
- c) a hitelfelvásárló hitelfelnevővel szembeni, hitelgondozó általi képviselésének mértéke;
- d) a felek nyilatkozata a hitelmegállapodásból származó hitelezői jogokra vagy magára a hitelmegállapodásra vonatkozó uniós és nemzeti jog betartásáról, többek között a fogyasztó- és adatvédelem tekintetében;
- e) egy olyan záradék, amely megköveteli a hitelfelnevőkkel szembeni méltányos és gondos bánásmódot.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett hitelgondozási megállapodás tartalmazzon olyan követelményt, amelynek értelmében a hitelgondozó bármely hitelgondozási tevékenységének kiszervezése előtt értesíti a hitelfelvásárlót.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelgondozó az (1) bekezdésben említett hitelgondozási megállapodás felmondásának dátumától számított legalább öt évig, vagy a székhely szerinti tagállamban alkalmazandó törvényes elévülési idő alatt, de mindkét esetben legfeljebb 10 évig nyilvántartást vezessen és őrizzen a következőkről:

- a) a hitelfelvásárlóval és a hitelfelnevővel folytatott vonatkozó levelezés, az alkalmazandó nemzeti jogban előírt feltételek alapján;
- b) az általa a hitelfelvásárló nevében kezelt és érvényesített egyes nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogokkal vagy nemteljesítő hitelmegállapodással kapcsolatban a hitelfelvásárlótól kapott vonatkozó utasítások, az alkalmazandó nemzeti jogban előírt feltételek alapján;
- c) a hitelgondozási megállapodás.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelgondozó a (4) bekezdésben említett nyilvántartásokat kérésre az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsássa.

12. cikk

A hitelgondozó általi kiszervezés

(1) A tagállamok biztosítják, hogy ha a 3. cikk (9) bekezdésében felsorolt bármely hitelgondozási szolgáltatást egy hitelgondozási szolgáltató végez, a hitelgondozó akkor is teljeskörűen felelős marad az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések szerinti kötelezettségek teljesítéséért. Az említett hitelgondozási tevékenységek kiszervezése a következő feltételek mellett lehetséges:

- a) a hitelgondozó és a hitelgondozási szolgáltató közötti írásos kiszervezési megállapodás megkötése, amelynek értelmében a hitelgondozási szolgáltatónak meg kell felelnie az alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseknek, beleértve az ezen irányelvet átültető nemzeti jogszabályokat, valamint a hitelmegállapodásra vagy a hitelmegállapodásból származó hitelezői jogokra alkalmazandó vonatkozó uniós vagy nemzeti jogot;
- b) tilos valamennyi hitelgondozási tevékenységet egyidejűleg egy hitelgondozási szolgáltatónak kiszervezni;
- c) a hitelgondozó és a hitelfelvásárló közötti szerződéses kapcsolatot, valamint a hitelgondozó hitelfelvásárlóval vagy hitelfelnevővel szembeni kötelezettségeit nem módosítja a hitelgondozási szolgáltatónak történő kiszervezési megállapodás.

- d) a hitelgondozó 5. cikk (1) bekezdésben meghatározott engedélyezési követelményeknek való megfelelését nem befolyásolja a hitelgondozási tevékenységek egy részének kiszervezése;
- e) a hitelgondozási szolgáltatónak való kiszervezés nem akadályozza az illetékes hatóságokat a hitelgondozó 14. és 21. cikk szerinti felügyeletében;
- f) a hitelgondozó közvetlenül hozzáfér a hitelgondozási szolgáltatónak kiszervezett hitelgondozási szolgáltatásokkal kapcsolatos releváns információkhoz;
- g) a kiszervezési megállapodás megszűnését követően a hitelgondozó rendelkezik az ahhoz szükséges szakértelemmel és erőforrásokkal, hogy el tudja végezni a kiszervezett tevékenységeket.

A hitelgondozási tevékenységek kiszervezése nem hajtható végre oly módon, hogy az hátrányosan befolyásolja a hitelgondozó belső kontrolljainak minőségét, vagy hitelgondozási tevékenységeinek megbízhatóságát vagy folytonosságát.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelgondozó tájékoztassa a székhely szerinti tagállam, és adott esetben a fogadó tagállam illetékes hatóságát az (1) bekezdés szerinti hitelgondozási tevékenységek kiszervezése előtt.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelgondozó a kiszervezési megállapodás megszüntetésének dátumától számított legalább öt évig, vagy a székhely szerinti tagállamban alkalmazandó törvényes elévülési időn át, de mindkét esetben legfeljebb 10 évig megőrzi a hitelgondozási szolgáltatónak nyújtott releváns utasítások nyilvántartását az alkalmazandó nemzeti jogszabályok feltételeinek megfelelően, valamint az (1) bekezdésben említett kiszervezési megállapodást.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelgondozó és a hitelgondozási szolgáltató a (3) bekezdésben említett információkat kérésre az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsássa.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelgondozási szolgáltatók ne vehessenek át és ne tarthassanak a hitelfelvevőktől származó pénzeszközöket.

II. fejezet

Határokon átnyúló hitelgondozási tevékenység

13. cikk

A hitelgondozási tevékenység végzésének szabadsága a fogadó tagállamban

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállamban a 4. cikk (1) bekezdésével összhangban engedélyezett hitelgondozónak a fogadó tagállam nemzeti jogában az ezen irányelvvel összhangban megállapított korlátozások és követelmények sérelme nélkül, beleértve adott esetben a hitelfelvevőktől származó pénzeszközök átvételének és tartásának tilalmát, amelyek nem kapcsolódnak a hitelgondozókra vonatkozó egyéb engedélyezési követelményekhez, vagy a hitelmegállapodásból származó hitelezői jogokhoz, illetve magához a hitelmegállapodáshoz kapcsolódó feltételek újratárgyalása terén megállapított követelményekhez, jogában álljon az említett engedély hatályába tartozó megállapított szolgáltatásokat az Unióban nyújtani.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a 4. cikk (1) bekezdésével összhangban a székhely szerinti tagállamban engedélyezett hitelgondozó fogadó tagállamban kíván szolgáltatásokat nyújtani, a hitelgondozó benyújtsa a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának a következő információkat:

- a) a fogadó tagállam megnevezése, amelyben a hitelgondozó szolgáltatásokat kíván nyújtani, és, amennyiben ez az információ már ismert a hitelgondozó előtt, az a tagállam, ahol a hitelt nyújtották, amennyiben az eltér a fogadó tagállamtól és a székhely szerinti tagállamtól;
- b) adott esetben a fogadó tagállamban létrehozott fióktelep címe;
- c) adott esetben a fogadó tagállamban a hitelgondozási szolgáltató azonosító adatai és címe;

- d) a fogadó tagállamban a hitelgondozói tevékenységek irányításáért felelős személyek azonosító adatai;
- e) adott esetben a hitelmegállapodásból származó hitelezői jogokra vagy a hitelmegállapodásra alkalmazandó jogszabályok betartásának biztosítása érdekében hozott azon intézkedések részletes ismertetése, amelyek célja a hitelgondozó belső eljárásainak, az irányítási szabályainak és a belső kontrollmechanizmusainak kiigazítása;
- f) a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni szabályoknak való megfelelés érdekében kialakított eljárás ismertetése, amennyiben a fogadó tagállamnak az (EU) 2015/849 irányelvet átültető nemzeti jogszabályai a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem, valamint megelőzésük céljából a hitelgondozókat kötelezett szolgáltatóknak nyilvánítják;
- g) az, hogy rendelkezik-e a hitelgondozó megfelelő eszközökkel ahhoz, hogy a fogadó tagállam nyelvén vagy a hitelmegállapodás nyelvén kommunikáljon;
- h) az, hogy a hitelgondozó a székhelye szerinti tagállamban rendelkezik-e engedéllyel a hitelfelvevőktől származó pénzeszközök fogadására és tartására.

(3) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai a (2) bekezdésben említett minden információ beérkezésétől számított 45 napon belül továbbítanak a szóban forgó információkat a fogadó tagállam illetékes hatóságainak, amelyek haladéktalanul visszaigazolják azok kézhezvételét. A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai ezt követően tájékoztatják a hitelgondozót arról a dátumról, amikor az információt közölték a fogadó tagállam illetékes hatóságaival, valamint arról a napról, amikor ezen illetékes hatóságok visszaigazolták az információ kézhezvételét. A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai a (2) bekezdésben említett valamennyi információt közlik azon tagállam illetékes hatóságaival, ahol a hitelt nyújtották, amennyiben az eltér a fogadó tagállamtól és a székhely szerinti tagállamtól.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelgondozó bíróság előtt jogorvoslattal élhessen, ha a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai elmulasztják a (2) bekezdésben említett információk továbbítását.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelgondozó a következők közül a korábbi időponttól kezdve megkezdhesse szolgáltatások nyújtását a fogadó tagállamban:

- a) az (3) bekezdésben említett tájékoztatás a fogadó tagállam illetékes hatóságai általi kézhezvételének visszaigazolásáról szóló tájékoztatás kézhezvétele;
- b) az e bekezdés a) pontjában említett visszaigazolás kézhezvételének hiányában minden információnak a fogadó tagállam illetékes hatóságai számára történő, a (2) bekezdésben említett benyújtásának időpontjától számított két hónap elteltével.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelgondozó tájékoztassa a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságát a (2) bekezdés szerint közzéteendő adatok terén bekövetkező bármilyen későbbi változásról. Ilyen esetekben a tagállamok biztosítják a (3), a (4) és az (5) bekezdésben meghatározott eljárásnak való megfelelést.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy a fogadó tagállam illetékes hatóságai a 9. cikkben említett listán vagy nyilvántartásban rögzítsék azon hitelgondozókat, amelyek területükön hitelgondozási tevékenység végzésére engedéllyel rendelkeznek, továbbá az ezek székhely szerinti tagállamára vonatkozó adatokat.

14. cikk

A határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtó hitelgondozók felügyelete

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai vizsgálják felül és értékeljék a fogadó tagállamban hitelgondozási tevékenységeket végző hitelgondozók ezen irányelv követelményeinek való folyamatos megfelelését.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai jogosultak legyenek a hitelgondozóknak a fogadó tagállamban végzett tevékenységeit ezen irányelv követelményei tekintetében felügyelni, vizsgálni és velük szemben közigazgatási büntetéseket és korrekciós intézkedéseket elrendelni.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai közöljék a hitelgondozó tekintetében elrendelt intézkedéseket a fogadó tagállamok illetékes hatóságaival, és adott esetben a hitelnyújtás helye szerinti tagállam illetékes hatóságaival, amennyiben az eltér a fogadó tagállamtól és a székhely szerinti tagállamtól.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a hitelgondozó hitelgondozási tevékenységeket végez egy fogadó tagállamban, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai és a fogadó tagállam illetékes hatóságai, és adott esetben a hitelnyújtás helye szerinti tagállam illetékes hatóságai, amennyiben az eltér a fogadó tagállamtól és a székhely szerinti tagállamtól, szorosan együttműködjenek feladataik és kötelezettségeik ellátásában, különösen az ellenőrzések, vizsgálatok és helyszíni szemlék során.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai az ezen irányelvben előírt feladataik és kötelezettségeik ellátása során segítséget kérjenek a fogadó tagállam illetékes hatóságaitól a fogadó tagállamban létrehozott fióktelepet vagy kijelölt hitelgondozási szolgáltatót érintő helyszíni szemlék elvégzéséhez. A fióktelep vagy a hitelgondozási szolgáltató helyszíni vizsgálatát annak a tagállamnak a joga szerint kell lefolytatni, ahol a szemlére sor kerül.

(6) A tagállamok biztosítják továbbá, hogy a fogadó tagállam illetékes hatóságai jogosultak legyenek minden egyes esetben a legmegfelelőbb intézkedések meghozatalára annak érdekében, hogy eleget tegyenek a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságaival által kért segítségnyújtásnak.

(7) Amennyiben a fogadó tagállam illetékes hatóságai úgy döntenek, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai nevében helyszíni szemlét folytatnak, annak eredményeiről haladéktalanul tájékoztatják a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait.

(8) A fogadó tagállam illetékes hatóságai saját kezdeményezésükre ellenőrzéseket, szemléket és vizsgálatokat végezhetnek a területükön a székhely szerinti tagállamban engedélyezett hitelgondozók által nyújtott hitelgondozási tevékenységek tekintetében. A fogadó tagállam illetékes hatóságai haladéktalanul közlik a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságaival ezen ellenőrzések, szemlék és vizsgálatok eredményeit.

(9) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a fogadó tagállam illetékes hatóságainak bizonyítéka van arra, hogy a területükön a 13. cikk szerinti hitelgondozási tevékenységet végző hitelgondozó megszegi az alkalmazandó szabályokat, beleértve az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezésekből eredő kötelezettségeket, ezt a bizonyítékot továbbítsák a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak, és felkérjék őket arra, hogy tegyék meg a megfelelő intézkedéseket, a fogadó tagállam illetékes hatóságainak a nemzeti jog szerint a hitelgondozóra, nevezetesen a hitelre vagy a hitelmegállapodásra alkalmazandó felügyeleti, vizsgálati és szankcionálási hatásköreinek sérelme nélkül.

(10) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a hitelnyújtás helye szerinti tagállam – ha különbözik a fogadó tagállamtól és a székhely szerinti tagállamtól – illetékes hatóságainak bizonyítéka van arra, hogy egy hitel megszegi az ezen irányelvben, vagy a hitelre vagy a hitelmegállapodásra alkalmazandó nemzeti szabályokban foglalt kötelezettségeket, ezt a bizonyítékot továbbítsák a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak, és felkérjék őket arra, hogy tegyék meg a megfelelő intézkedéseket, a hitelnyújtás helye szerinti tagállam – ha különbözik a fogadó tagállamtól és a székhely szerinti tagállamtól – illetékes hatóságainak felügyeleti, vizsgálati és szankcionálási hatáskörei sérelme nélkül.

(11) A tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai a 9 bekezdésben említett kérelemről számított két hónapon belül tájékoztassák a fogadó tagállam illetékes hatóságait minden olyan közigazgatási vagy egyéb eljárás részleteiről, amelyet a hitelgondozóval szemben a fogadó tagállam által szolgáltatott bizonyítékkal kapcsolatban kezdeményeztek, vagy a hitelgondozóval szemben hozott közigazgatási szankciókról és korrekciós intézkedésekről, vagy adott esetben az intézkedések elmaradásának okát közlő, indokolással ellátott határozatról. Eljárás kezdeményezése esetén a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai rendszeresen tájékoztatják a fogadó tagállam illetékes hatóságait az eljárás állásáról.

(12) Amennyiben a hitelgondozó továbbra is megsérti az alkalmazandó szabályokat, beleértve az ezen irányelv szerinti kötelezettségeit, és miután erről a fogadó tagállam illetékes hatóságai tájékoztatták a székhely szerinti tagállamot, a tagállamok biztosítják, hogy a fogadó tagállam illetékes hatóságai jogosultak legyenek megfelelő közigazgatási szankciókat és korrekciós intézkedéseket elfogadni az ezen irányelvnek való megfelelés biztosítása érdekében, amennyiben az alábbiak valamelyike fennáll:

- a) a hitelgondozó nem tett megfelelő és hatékony lépéseket a kötelezettségszegés észszerű időn belüli orvoslására; vagy
- b) sürgős esetben, amikor azonnali intézkedésre van szükség a hitelfelvevők kollektív érdekeit fenyegető súlyos veszély kezelése érdekében.

A fogadó tagállam illetékes hatóságai az első albekezdésben említett közigazgatási szankciókat és korrekciós intézkedéseket a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai által már kiszabott közigazgatási szankciók és korrekciós intézkedések ellenére is kiszabhatják.

Emellett a fogadó tagállam illetékes hatóságai megtilthatják az alkalmazandó szabályokat – beleértve az ezen irányelv szerinti kötelezettségeit – megszegő hitelgondozó további tevékenységét tagállamukban, amíg a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága nem hoz megfelelő határozatot, vagy amíg a hitelgondozó nem tesz lépéseket a kötelezettségszegés orvoslására.

III. CÍM

HITELFELVÁSÁRLÓK

15. cikk

A nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogokkal vagy magával a nemteljesítő hitelmegállapodással kapcsolatos tájékoztatáshoz való jog

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelintézet észszerű keretek között minden szükséges információt a potenciális hitelfelvásárló rendelkezésére bocsásson a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogokkal vagy magával a nemteljesítő hitelmegállapodással és adott esetben a biztosítékkal kapcsolatban annak érdekében, hogy a potenciális hitelfelvásárló a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogoknak vagy magának a nemteljesítő hitelmegállapodásnak az átruházásáról szóló szerződés megkötése előtt értékelhesse a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogoknak vagy magának a nemteljesítő hitelmegállapodásnak az értékét, valamint ezen érték behajthatóságának valószínűségét, biztosítva ekközben a hitelező által rendelkezésre bocsátott információk védelmét és az üzleti adatok titkosságát.

(2) A tagállamok előírják azon hitelintézetek számára, amelyek nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogokat vagy nemteljesítő hitelmegállapodást ruháznak át hitelfelvásárlóra, hogy félévente tájékoztassák a fogadó tagállamnak az ezen irányelv 21. cikkének (3) bekezdésével összhangban kijelölt illetékes hatóságait és a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²²⁾ 4. cikkének (5) bekezdésében említett illetékes hatóságokat legalább a következőkről:

- a) a hitelfelvásárló, vagy adott esetben a 19. cikkel összhangban kijelölt képviselője jogalan-azonosítója (LEI), illetve, ha nem létezik ilyen, akkor:
 - i. a hitelfelvásárló, vagy az irányító vagy igazgatási szervét alkotó tagok és a hitelfelvásárlóban az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 36. pontja szerinti befolyásoló részesedéssel rendelkező személyek személyazonossága; és
 - ii. a hitelfelvásárló, vagy adott esetben a hitelfelvásárló 19. cikkel összhangban kijelölt képviselőjének címe;

⁽²²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésekről és a hitelintézetek prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

- b) a nemteljesítő hitelmegállapodásokból származó átruházott hitelezői jogok vagy az átruházott nemteljesítő hitelmegállapodások fennmaradó összesített egyenlege;
- c) a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó átruházott hitelezői jogoknak vagy az átruházott nemteljesítő hitelmegállapodásoknak a száma és mérete;
- d) az, hogy az átruházás magában foglalja-e a hitelezőnek a fogyasztókkal kötött nemteljesítő hitelmegállapodásból származó jogait, vagy magát a nemteljesítő hitelmegállapodást, valamint adott esetben a nemteljesítő hitelmegállapodást biztosító eszközök típusait.

(3) Az (2) bekezdésben említett illetékes hatóságok előírhatják a hitelintézetek számára, hogy negyedévente bocsássák rendelkezésre az említett bekezdésben említett információkat minden olyan esetben, amikor azt az illetékes hatóságok szükségesnek tartják, többek között annak érdekében, hogy jobban nyomon lehessen követni a válságidőszakok során esetlegesen nagy számban előforduló átruházásokat.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a fogadó tagállamok ezen irányelv 20. cikkének (3) bekezdése szerint kijelölt illetékes hatóságai haladéktalanul közlik a (2) és (3) bekezdésben említett információkat és az ezen irányelv szerinti feladataik és kötelezettségeik elvégzéséhez szükségesnek ítélt egyéb információkat a hitelfelvásárló székhely szerinti tagállamának illetékes hatóságaival.

(5) Az (1)–(4) bekezdés rendelkezéseit az (EU) 2016/679 rendelettel és az (EU) 2018/1725 rendelettel összhangban kell alkalmazni.

16. cikk

Az adattáblák végrehajtás-technikai standardjai

(1) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza azokat a formátumokat, amelyeket az 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott információk szolgáltatása céljából a hitelintézeteknek használniuk kell annak érdekében, hogy a banki könyvben szereplő hitelkockázati kitettségeikről részletes információkkal szolgáljanak a hitelfelvásárlók számára a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogok vagy a nemteljesítő hitelmegállapodás elemzése, pénzügyi átvilágítása és értékelése céljából.

(2) Az EBH az e cikk (1) bekezdésében említett végrehajtás-technikai standardtervezetben meghatározza az adatmezőket, beleértve a kötelező adatmezőket, valamint a bizalmas információk 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott kezelését.

(3) A végrehajtás-technikai standardtervezeteknek arányosnak kell lenniük a hitelek és a hitelportfóliók jellegével és méretével.

(4) Az EBH az (1) bekezdésben említett végrehajtás-technikai standardtervezetek elkészítésekor figyelembe veszi a következő szempontok mindegyikét:

- a) a vevők és az eladók közötti adatmegosztás meglévő piaci gyakorlatai;
- b) a felhasználóktól kapott visszajelzések az EBH nemteljesítő hitelügyletekre vonatkozó meglévő sablonjainak használatával kapcsolatos tapasztalataikról;
- c) a tagállami szinten meglévő hasonló követelmények;
- d) a feldolgozás költségeinek minimalizálása a hitelintézetek és hitelfelvásárlók számára.

(5) Az EBH-nak a (1) bekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2022. szeptember 29-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

(6) A Bizottságot felhatalmazást kap az (1) bekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(7) Az adattáblákat a 2018. július 1-jén vagy azt követően kibocsátott, 2021. december 28. után nemteljesítővé váló hitelekhez kapcsolódó ügyletek esetében kell használni. Azon hitelek esetében, amelyek 2018. július 1. és az (1) bekezdésben említett végrehajtás-technikai standardok hatálybalépésének időpontja között keletkeztek, a hitelintézeteknek az adattáblát a már rendelkezésükre álló információkkal kell kitölteniük.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelintézetek a (6) bekezdésben említett végrehajtás-technikai standardokat a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogoknak vagy magának a nemteljesítő hitelmegállapodásnak a más hitelintézetekre való átruházása során is alkalmazzák. A hitelintézetek csak a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogok vagy magának a nemteljesítő hitelmegállapodásnak az átruházása során használják az adattáblákat a hitelintézetek közötti információnyújtáshoz.

17. cikk

A hitelfelvásárlók kötelezettségei

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy:

- a) a hitelfelvásárló, akinek vagy amelynek lakóhelye vagy bejegyzett székhelye, vagy ha a nemzeti joga szerint nincs bejegyzett székhelye, a központi ügyintézésének helye az Unióban található, a 2. cikk (5) bekezdése a) pontjának i. vagy iii. alpontjában említett szervezetet vagy hitelgondozót jelöl ki a hitelgondozási tevékenységek elvégzésére a fogyasztókkal kötött nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogok vagy a nemteljesítő hitelmegállapodás tekintetében;
- b) amennyiben a hitelfelvásárló lakóhelye vagy bejegyzett székhelye nem az Unióban található, vagy ha a nemzeti joga szerint nincs bejegyzett székhelye, a központi ügyintézésének helye nem az Unióban található, a 19. cikk (1) bekezdésének megfelelően kijelölt képviselője egy, a 2. cikk (5) bekezdése a) pontjának i. vagy iii. alpontjában említett szervezetet vagy hitelgondozót nevez ki – kivéve akkor, ha a képviselő maga is a 2. cikk (5) bekezdése a) pontjának i. vagy iii. alpontjában említett szervezet – a hitelgondozási tevékenységek elvégzésére a fogyasztókkal kötött nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogok vagy a nemteljesítő hitelmegállapodás tekintetében, amelyet a következőkkel kötöttek:
 - i. természetes személyek, többek között fogyasztók és független munkavállalók;
 - ii. a 2003/361/EK bizottsági ajánlás mellékletének 2. cikkében meghatározott mikro-, kis- és középvállalkozások ⁽²³⁾.

A fogadó tagállamok kiterjeszthetik az első albekezdésben említett követelményt egyéb hitelmegállapodásokra is.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelvet átültető nemzeti intézkedéseken, és az alkalmazandó fogyasztóvédelmi jog, a szerződési jog, a polgári jog vagy a büntetőjog rendelkezésein kívül a hitelfelvásárlókra ne vonatkozzanak a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogok vagy a nemteljesítő hitelmegállapodások felvásárlásával összefüggő további követelmények. A tagállamok biztosítják, hogy különösen a szerződések végrehajtására, a fogyasztóvédelmi szabályokra, a hitelfelvevői jogokra, a hitelkezeléssel, a banktitokra vonatkozó szabályokra és a büntetőjogi nemzeti szabályokra vonatkozó uniós és nemzeti jogot a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogok vagy a nemteljesítő hitelmegállapodás átruházása során továbbra is alkalmazzák a hitelfelvásárlóra. A saját váltókra és idegen váltókra vonatkozó nemzeti és nemzetközi szabályok sérelme nélkül a hitelmegállapodásból származó hitelezői jogoknak vagy magának a hitelmegállapodásnak a hitelfelvásárlóra történő átruházása nem érinti az uniós és nemzeti jog által a fogyasztóknak és más hitelfelvevőknek biztosított védelem szintjét, valamint a fizetéseképtelenségi szabályok szerinti védelmet.

(3) Ez az irányelv nem érinti a hitelnyilvántartásokra vonatkozó nemzeti hatásköröket, ideértve a hitelmegállapodásból származó hitelezői jogokkal vagy a hitelmegállapodással és annak teljesítésével kapcsolatos információk hitelfelvásárlóktól történő kérésére vonatkozó hatáskört is.

(4) A tagállamok engedélyezhetik a hitelfelvásárlók számára, hogy a megszerzett hitelmegállapodások gondozására természetes személyeket alkalmazzanak. E természetes személyeknek nemzeti szabályozási és felügyeleti rendszer hatálya alá kell tartozniuk, és más tagállamban nem terjed ki rájuk a hitelgondozói tevékenység végzésének ezen irányelvben előírt szabadsága.

⁽²³⁾ A Bizottság 2003/361/EK ajánlása (2003. május 6.) a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról (HL L 124., 2003.5.20., 36. o.).

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a kijelölt hitelgondozó vagy a 2. cikk (5) bekezdése a) pontjának i. vagy iii. alpontjában említett kijelölt szervezet a hitelfelvásárló nevében eleget tegyen az e cikk (2) bekezdése, valamint a 18. és 20. cikk alapján a hitelfelvásárlóra rótt kötelezettségeknek. Azokban az esetekben, amikor nem jelölnek ki hitelgondozót vagy a 2. cikk (5) bekezdése a) pontjának i. vagy iii. alpontjában említett szervezetet, a hitelfelvásárlóra vagy annak képviselőjére továbbra is vonatkoznak ezek a kötelezettségek.

A tagállamok előírhatják, hogy a kijelölt hitelgondozó vagy a 2. cikk (5) bekezdése a) pontjának i. vagy iii. alpontjában említett szervezet a hitelfelvásárló nevében eleget tegyen a nemzeti joggal összhangban a hitelfelvásárlóra rótt kötelezettségeknek, többek között az e cikk (3) bekezdése vonatkozásában.

18. cikk

Hitelgondozók vagy egyéb szervezetek igénybevétele

(1) Amennyiben a hitelfelvásárló vagy adott esetben annak a 19. cikkel összhangban kijelölt képviselője a 2. cikk (5) bekezdése a) pontjának i. vagy iii. alpontjában említett szervezetet vagy hitelgondozót jelöl ki a hitelgondozási tevékenységek elvégzésére a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó átruházott hitelezői jogok vagy maga a nemteljesítő hitelmegállapodás tekintetében, a tagállamok előírják a hitelfelvásárló vagy annak képviselője számára, hogy a 2. cikk (5) bekezdése a) pontjának i. vagy iii. pontjában említett szervezet vagy a hitelgondozó nevéről és címéről legkésőbb a hitelgondozási tevékenységek megkezdésének időpontjában tájékoztassa a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait.

(2) Amennyiben a hitelfelvásárló vagy adott esetben annak az 19. cikkel összhangban kijelölt képviselője az e cikk (1) bekezdése szerint bejelentett szervezettől eltérő szervezetet jelöl ki, erről legkésőbb a változás időpontjában értesítenie kell a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait, és meg kell adnia annak az új szervezetnek a nevét és címét, akit a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó átruházott hitelezői jogokkal vagy magával a nemteljesítő hitelmegállapodással kapcsolatban hitelgondozási tevékenységek végzésére jelölt ki.

(3) A tagállamok előírják a hitelfelvásárló székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai számára, hogy indokolatlan késedelem nélkül továbbítsák az (1) és (2) bekezdéssel összhangban kapott információkat a fogadó tagállam illetékes hatóságainak, azon tagállam illetékes hatóságainak, amelyben a hitelt nyújtották, valamint az új hitelgondozó székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak.

19. cikk

A harmadik országbeli hitelfelvásárlók képviselője

(1) A tagállamok előírják, hogy a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogoknak vagy magának a nemteljesítő hitelmegállapodásnak az átruházása esetén az olyan hitelfelvásárló, akinek vagy amelynek lakóhelye vagy bejegyzett székhelye nem az Unióban található, vagy ha a nemzeti joga szerint nincs bejegyzett székhelye, a központi ügyintézésének helye nem az Unióban található, olyan képviselőt jelöl ki írásban, akinek vagy amelynek lakóhelye vagy bejegyzett székhelye az Unióban található, vagy ha a nemzeti joga szerint nincs bejegyzett székhelye, a központi ügyintézésének helye az Unióban található.

(2) Az illetékes hatóságok az ezen irányelvnek való folyamatos megfeleléssel kapcsolatos valamennyi kérdésben az (1) bekezdésben említett képviselőhöz fordulnak a hitelfelvásárló mellett vagy helyett, és a képviselő teljes mértékben felelős az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések értelmében a hitelfelvásárlóval szemben előírt kötelezettségek betartásáért.

20. cikk

A nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jog vagy a nemteljesítő hitelmegállapodás hitelfelvásárló általi átruházása és az illetékes hatóságokkal való kommunikáció

(1) A tagállamok előírják a hitelfelvásárló vagy adott esetben annak az 19. cikkel összhangban kijelölt képviselője számára, amely átruházza a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogokat, vagy magát a nemteljesítő hitelmegállapodást, hogy félévente tájékoztassa a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságait az új hitelfelvásárló és adott esetben annak az 19. cikkel összhangban kijelölt képviselője jogalany-azonosítójáról (LEI), vagy ha ilyen azonosító nem létezik, a következőkről:

- a) az új hitelfelvásárló vagy adott esetben annak a 19. cikkel összhangban kijelölt képviselője, vagy az új hitelfelvásárló vagy a képviselője irányító vagy igazgatási szervét alkotó tagok és az új hitelfelvásárlóban vagy a képviselőjében az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 36. pontja szerinti befolyásoló részesedéssel rendelkező személyek személyazonossága; és
- b) az új hitelfelvásárló, vagy adott esetben a hitelfelvásárló 19. cikkel összhangban kijelölt képviselőjének címe.

Emellett a hitelfelvásárló vagy képviselője tájékoztatja a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságait legalább a következőkről:

- a) a nemteljesítő hitelmegállapodásokból származó hitelezői jogok vagy az átruházott nemteljesítő hitelmegállapodások fennmaradó összesített egyenlege;
- b) a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó átruházott hitelezői jogoknak vagy az átruházott nemteljesítő hitelmegállapodásoknak a száma és mérete;
- c) az, hogy az átruházás magában foglalja-e a hitelezőnek a fogyasztókkal kötött nemteljesítő hitelmegállapodásból származó jogait, vagy magát a nemteljesítő hitelmegállapodást, valamint adott esetben a nemteljesítő hitelmegállapodást biztosító eszközök típusait.

(2) Az (1) bekezdésben említett illetékes hatóságok előírhatják a hitelfelvásárlók vagy adott esetben azok a 19. cikkel összhangban kijelölt képviselői számára, hogy negyedévente bocsássák rendelkezésre az említett bekezdésben említett információkat minden olyan esetben, amikor azt az illetékes hatóságok szükségesnek tartják, többek között annak érdekében, hogy jobban nyomon lehessen követni a válságidőszakok során esetlegesen nagy számban előforduló átruházásokat.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) és (2) bekezdésben említett illetékes hatóságok indokolatlan késedelem nélkül továbbítsák az e bekezdésekkel összhangban kapott információkat az új hitelfelvásárló fogadó tagállamának és székhely szerinti tagállamának illetékes hatóságai számára.

IV. CÍM

FELÜGYELET

21. cikk

Az illetékes hatóságok által gyakorolt felügyelet

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelgondozók és adott esetben a 12. cikkel összhangban kiszervezett hitelgondozási tevékenységeket végző hitelgondozási szolgáltatók folyamatosan megfeleljenek az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezéseknek, és biztosítják, hogy e tevékenységeket a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai megfelelő módon felügyeljék az ilyen megfelelés értékelése érdekében.

(2) A hitelfelvásárló vagy adott esetben a 19. cikkel összhangban kijelölt képviselője székhely szerinti tagállama biztosítja, hogy az (1) bekezdésben említett illetékes hatóságok felelősek legyenek a 10. és a 17–20. cikkben meghatározott kötelezettségek felügyeletéért a hitelfelvásárló vagy adott esetben a 19. cikkel összhangban kijelölt képviselője tekintetében.

(3) A tagállamok kijelölik az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések szerinti feladatok és kötelezettségek elvégzéséért felelős illetékes hatóságokat.

(4) Amennyiben a tagállamok a (3) bekezdés alapján egynél több illetékes hatóságot jelölnek ki, meghatározzák azok mindegyikének sajátos feladatait, és az egyiket kijelölik egyedüli kapcsolattartó pontnak a székhely szerinti vagy a fogadó tagállam illetékes hatóságaival való minden szükséges információcsere és kapcsolatfelvétel céljából.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy megfelelő intézkedések álljanak rendelkezésre annak érdekében, hogy az e cikk (3) bekezdése alapján kijelölt illetékes hatóságok beszerezhessék a hitelfelvásárlóktól, azoknak a 19. cikkel összhangban kijelölt képviselőitől, a hitelgondozóktól, a 12. cikkel összhangban a hitelgondozó által kiszervezett hitelgondozói tevékenységeket végző hitelgondozási szolgáltatóktól, a hitelfelvevőktől és bármely más személytől vagy hatóságtól a következők elvégzéséhez szükséges információkat:

- a) az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezésekben meghatározott követelményeknek való folyamatos megfelelés értékelése;
- b) az említett követelmények esetleges megsértésének kivizsgálása;
- c) közigazgatási szankciók és korrekciós intézkedések alkalmazása a 23. cikket átültető nemzeti rendelkezésekkel összhangban.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a (3) bekezdés alapján kijelölt illetékes hatóságok rendelkezzenek az ezen irányelvben meghatározott feladataik és kötelezettségeik gyakorlásához szükséges szakértelemmel, erőforrásokkal, működési kapacitással és hatáskörökkel.

22. cikk

Az illetékes hatóságok felügyeleti szerepe és hatáskörei

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállam 21. cikk (3) bekezdése alapján kijelölt illetékes hatóságai rendelkezzenek az ezen irányelvben meghatározott feladataik és kötelezettségeik ellátásához szükséges valamennyi felügyeleti, vizsgálati és szankcionálási hatáskörrel, ideértve legalább a következőket:

- a) az 5. és 6. cikk szerinti engedély megadására vagy elutasítására vonatkozó hatáskör;
- b) az engedély 8. cikk szerinti visszavonására vonatkozó hatáskör;
- c) hatáskör bármely hitelgondozási tevékenység megtiltására;
- d) helyszíni és helyszínen kívüli szemlék végrehajtására vonatkozó hatáskör;
- e) hatáskör a 23. cikket átültető nemzeti rendelkezéseknek megfelelő közigazgatási bírságok és korrekciós intézkedések meghozatalára;
- f) a hitelgondozók és a hitelgondozási szolgáltatók között a 12. cikk (1) bekezdésével összhangban létrejött kiszervezési megállapodások felülvizsgálatára vonatkozó hatáskör;
- g) az 5. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott követelményeknek nem megfelelő vezető vagy ügyviteli testületi tagok hitelgondozó általi eltávolításának előírására vonatkozó hatáskör;
- h) a belső irányítási szabályozás és a belső kontrollmechanizmus hitelgondozó általi módosításának vagy frissítésének előírására vonatkozó hatáskör a hitelfelvevők jogai tiszteletben tartásának hatékony, a hitelmegállapodást szabályozó jogszabályoknak megfelelő biztosítása érdekében;

- i) a hitelfelvevők tisztességes és gondos kezelése, valamint a hitelfelvevők panaszai rögzítésének és kezelésének biztosítása érdekében elfogadott politikák hitelgondozó általi módosításának vagy frissítésének előírására vonatkozó hatáskör;
- j) a nemteljesítő hitelmegállapodásból származó hitelezői jogok vagy a nemteljesítő hitelmegállapodás átruházásával kapcsolatos további információk kérésére vonatkozó hatáskör.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a fogadó tagállamnak a 21. cikk (3) bekezdése szerint kijelölt illetékes hatóságai és a hitelnyújtás helye szerinti tagállam, amennyiben nem azonos a fogadó és a székhely szerinti tagállammal, megkapják az ezen irányelvben megállapított feladataik és kötelezettségeik ellátásához szükséges valamennyi hatáskört.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai kockázatalapú megközelítéssel értékeljék az 5. cikk (1) bekezdésének e)–h) pontjában meghatározott követelmények hitelgondozó általi végrehajtását.

(4) A tagállamok az érintett hitelgondozó tevékenységeinek mértékét, jellegét, nagyságrendét és összetettségét figyelembe véve meghatározzák a (3) bekezdésben említett értékelés hatókörét.

(5) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai tájékoztatják a fogadó tagállam vagy – amennyiben az eltér a fogadó és a székhely szerinti tagállamtól – a hitelnyújtás helye szerinti tagállam illetékes hatóságait a (3) bekezdésben említett értékelés eredményeiről az említett illetékes hatóságok egyikének kérésére, vagy ha a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai azt helyénvalónak tartják. A megállapított közigazgatási szankciók vagy korrekciós intézkedések részleteit a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai minden esetben továbbítják a fogadó tagállam és adott esetben a hitelnyújtás helye szerinti tagállam illetékes hatóságainak, amennyiben az eltér a fogadó tagállamtól és a székhely szerinti tagállamtól.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a (3) bekezdésben említett értékelés elvégzése során a székhely szerinti és a fogadó tagállam, valamint a hitelnyújtás helye szerinti tagállam illetékes hatóságai – amennyiben az eltér a fogadó és a székhely szerinti tagállamtól – minden olyan információt megosszanak egymással, amely szükséges ahhoz, hogy el tudják látni az ezen irányelvben meghatározott feladataikat és kötelezettségeiket.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai kötelezhessék az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések követelményeinek meg nem felelő hitelgondozót, hitelgondozási szolgáltatót, hitelfelvásárlót vagy utóbbinak a 19. cikkel összhangban kijelölt képviselőjét, hogy idejében megtegye mindazokat az intézkedéseket vagy lépéseket, amelyek az említett rendelkezéseknek való megfeleléshez szükségesek.

23. cikk

Közigazgatási szankciók és korrekciós intézkedések

(1) A tagállamoknak a büntetőjogi szankciók megállapítására vonatkozó joga sérelme nélkül a tagállamok megállapítják azokat a szabályokat, amelyek meghatározzák legalább az alábbi helyzetekben alkalmazandó megfelelő közigazgatási szankciókat és korrekciós intézkedéseket:

- a) a hitelgondozó nem felel meg a 11. cikket átültető nemzeti rendelkezésekben meghatározott követelménynek, vagy a 12. cikket átültető nemzeti rendelkezések megsértésével köt kiszervezési megállapodást, vagy az a hitelgondozási szolgáltató, amelyhez a hitelgondozási tevékenységeket kiszervezték, súlyosan megsérti az alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket, beleértve az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezéseket;
- b) a hitelgondozó 5. cikk (1) bekezdésének e) pontjában meghatározott irányítási rendszerei és belső kontrollmechanizmusai nem biztosítják a hitelfelvevői jogok tiszteletben tartását és a személyes adatok védelemére vonatkozó szabályok betartását;
- c) a hitelgondozó politikája nem biztosítja a hitelfelvevők 5. cikk (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott megfelelő kezelését;
- d) a hitelgondozó 5. cikk (1) bekezdésének g) pontjában meghatározott belső eljárásai nem biztosítják a hitelfelvevői panaszoknak az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezésekben meghatározott kötelezettségek szerinti nyilvántartásba vételét és kezelését;

- e) a hitelfelvásárló vagy annak adott esetben a 19. cikkel összhangban kijelölt képviselője nem közli a 18. és 20. cikket átültető nemzeti rendelkezések által előírt információkat;
- f) a hitelfelvásárló vagy annak adott esetben a 19. cikkel összhangban kijelölt képviselője nem teljesíti a 17. cikket átültető nemzeti rendelkezések által előírt követelményeket;
- g) a hitelfelvásárló nem teljesíti a 19. cikket átültető nemzeti rendelkezések által előírt követelményeket;
- h) a hitelintézet nem közli a 15. cikket átültető nemzeti rendelkezésekben meghatározott információkat;
- i) a hitelgondozó lehetővé teszi, hogy vezető vagy igazgatási testületi tag lehessen vagy maradjon egy vagy több olyan személy, aki nem felel meg az 5. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott követelményeknek;
- j) a hitelgondozó nem teljesíti a 24. cikket átültető nemzeti rendelkezések által előírt követelményeket;
- k) a hitelfelvásárló vagy adott esetben a hitelgondozók vagy a 2. cikk (5) bekezdése a) pontjának i. vagy iii. alpontjában említett bármely szervezet nem felel meg az 10. cikket átültető nemzeti rendelkezéseknek;
- l) a hitelgondozó a hitelfelvevőktől pénzeszközöket kap és tart, amennyiben ezt valamely tagállamban a 6. cikk (1) bekezdésének b) pontjával összhangban nem engedélyezték;
- m) a hitelgondozó nem teljesíti a 6. cikk (2) bekezdését átültető nemzeti rendelkezések által előírt követelményeket;

(2) Az (1) bekezdésben említett közigazgatási szankcióknak és korrekciós intézkedéseknek hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük, és magukban kell foglalniuk legalább a következőket:

- a) a hitelgondozói tevékenység végzésére vonatkozó engedély visszavonása;
- b) annak elrendelése, hogy a hitelgondozó vagy hitelfelvásárló vagy utóbbinak adott esetben a 19. cikkel összhangban kijelölt képviselője orvosolja a jogsértést, szüntesse be a magatartást és tartózkodjon a magatartás megismétlésétől;
- c) közigazgatási pénzbírság megállapítása.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a közigazgatási szankciókat és korrekciós intézkedéseket ténylegesen végrehajtsák.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a közigazgatási szankciók vagy korrekciós intézkedések típusának és a közigazgatási pénzbírság mértékének meghatározásakor az illetékes hatóságok figyelembe vegyék a releváns körülményeket, ideértve a következőket:

- a) a jogsértés súlyossága és időtartama;
- b) a jogsértésért felelős hitelgondozó, hitelfelvásárló vagy adott esetben utóbbinak a 19. cikkel összhangban kijelölt képviselője felelősségének mértéke;
- c) a jogsértésért felelős hitelgondozó vagy hitelfelvásárló pénzügyi ereje, egyebek mellett jogi személy esetében annak teljes árbevétele, természetes személy esetében annak éves jövedelme alapján;
- d) a jogsértésért felelős hitelgondozó, hitelfelvásárló vagy adott esetben utóbbinak a 19. cikkel összhangban kijelölt képviselője által elkövetett jogsértés nyomán keletkezett nyereség vagy elkerült veszteség mértéke, amennyiben ez a nyereség vagy veszteség meghatározható;
- e) a jogsértés révén harmadik feleknek okozott veszteség, amennyiben az említett veszteség meghatározható;
- f) a jogsértésért felelős hitelgondozó vagy hitelfelvásárló által az illetékes hatóságokkal folytatott együttműködés mértéke;
- g) a jogsértésért felelős hitelgondozó, hitelfelvásárló vagy adott esetben utóbbinak a 19. cikkel összhangban kijelölt képviselője által korábban elkövetett jogsértések;
- h) a jogsértés tényleges vagy potenciális rendszerszintű következményei.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok a (2) bekezdésben meghatározott közigazgatási szankciókat és korrekciós intézkedéseket a vezető vagy ügyviteli testület azon tagjaira és más olyan egyénekre is alkalmazhassák, akik a nemzeti jog szerint felelősek a jogsértésért.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok az e cikk (2) bekezdésében meghatározott közigazgatási szankciókat vagy korrekciós intézkedéseket előíró határozat meghozatala előtt megadják az érintett hitelgondozó, hitelfelvásárló vagy utóbbinak adott esetben a 19. cikkel összhangban kijelölt képviselője számára a meghallgatás lehetőségét.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy a (2) bekezdésben meghatározott közigazgatási szankciókat vagy korrekciós intézkedéseket kiszabó határozatokat kellően megindokolják, és hogy azokkal szemben jogorvoslattal lehessen élni.

(8) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy olyan jogsértésekre vonatkozóan, amelyekre a nemzeti jog értelmében büntetőjogi szankció vehető ki, nem állapítanak meg közigazgatási szankciókkal kapcsolatos szabályokat. Ilyen esetben a tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a vonatkozó büntetőjogi rendelkezésekről.

V. CÍM

BIZTOSÍTÉKOK ÉS EGYÜTTMŰKÖDÉSI KÖTELEZETTSÉG

24. cikk

Panasztétel

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelgondozók hatékony és átlátható eljárásokat hozzanak létre és tartsanak fenn a hitelfelvevőktől kapott panaszok kezelésére.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelfelvevőktől beérkezett panaszokat a hitelgondozók díjmentesen kezeljék, és hogy a hitelgondozók vezessenek nyilvántartást a panaszokról és a panaszok kezelése érdekében hozott intézkedésekről.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok hozzanak létre és tegyenek közzé eljárást a hitelfelvevők hitelfelvásárlókat, hitelgondozókat és hitelgondozási szolgáltatókat érintő panaszainak kezelésére, amelyek biztosítják, hogy a panaszokat késedelem nélkül kezeljék.

25. cikk

A személyes adatok védelme

A személyes adatok ezen irányelv céljaira történő feldolgozását az (EU) 2016/679 és az (EU) 2018/1725 rendelettel összhangban kell végezni.

26. cikk

Együttműködés az illetékes hatóságok között

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 8., 13., 14., 15., 18., 20. és 22. cikkben említett illetékes hatóságok az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések szerinti feladataik ellátása vagy hatáskörük gyakorlása során szükség esetén együttműködjenek egymással. Az esetleges párhuzamosságok és átfedések elkerülése érdekében a felügyeleti hatásköröknek, valamint a közigazgatási szankcióknak és korrekciós intézkedéseknek a több tagállamot érintő esetekben történő alkalmazása során az illetékes hatóságok koordinálják tevékenységüket.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok kérésre indokolatlan késedelem nélkül átadják egymásnak az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések szerinti feladataik és kötelezettségeik ellátásához szükséges információkat.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok az ezen irányelv szerinti feladataik és kötelezettségeik ellátása során kapott bizalmas információkat csak feladataik és kötelezettségeik ellátása érdekében használják fel az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezéseknek megfelelően. Az illetékes hatóságok közötti információcserére a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁴⁾ 76. cikkében említett szakmai titoktartási kötelezettségek vonatkoznak.

(4) A tagállamok úgy rendelkeznek, hogy minden olyan személy, aki az illetékes hatóságoknak dolgozik vagy dolgozott, valamint az illetékes hatóságok nevében eljáró könyvvizsgálók vagy szakértők szakmai titoktartásra kötelezettek.

(5) A tagállamok meghozzák a szükséges közigazgatási és szervezeti intézkedéseket az e cikkben előírt együttműködés elősegítése érdekében.

(6) Az Európai Bankhatóság elősegíti a tagállamok illetékes hatóságai közötti információcserét, és elősegíti e hatóságok együttműködését.

VI. CÍM

MÓDOSÍTÁSOK

27. cikk

A 2008/48/EK irányelv módosításai

A 2008/48/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az irányelv szövege a következő cikkel egészül ki:

„11a. cikk

A hitelmegállapodás feltételeinek módosítására vonatkozó információk

Az ebben az irányelvben foglalt más kötelezettségek sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy a hitelező a hitelmegállapodás feltételeinek módosítása előtt közölje a fogyasztóval a következő információkat:

- a javasolt módosítások egyértelmű leírása, valamint adott esetben az adós beleegyezésének, vagy a törvény által bevezetett változásoknak a szükségessége;
- az a) pontban említett változtatások végrehajtásának ütemezése;
- az a) pontban említett változtatásokkal kapcsolatban rendelkezésre álló panasztételi lehetőségek;
- az ilyen panaszok benyújtására rendelkezésre álló időtartam;
- annak az illetékes hatóságnak a neve és címe, amelyhez a fogyasztó panaszt nyújthat be.”

2. Az irányelv szövege a következő cikkel egészül ki:

„16a. cikk

Hátralékok és végrehajtás

(1) A tagállamok előírják a hitelezők számára, hogy megfelelő szabályzatokkal és eljárásokkal rendelkezzenek annak érdekében, hogy adott esetben erőfeszítéseket tegyenek annak érdekében, hogy a végrehajtási eljárás megindítása előtt észszerű átstrukturálást hajtsanak végre. Az ilyen átstrukturálási intézkedéseknek többek között figyelembe kell venniük a fogyasztó körülményeit, és többek között a következő lehetőségeket foglalhatják magukban:

- a hitelmegállapodás teljes vagy részleges refinanszírozása;

⁽²⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

b) a hitelmegállapodás meglévő feltételeinek módosítása, ami tartalmazhatja többek között az alábbiakat:

- i. a hitelmegállapodás futamidejének meghosszabbítása;
- ii. a hitelmegállapodás típusának módosítása;
- iii. a törlesztőrészlet egésze vagy egy része megfizetésének bizonyos időre történő elhalasztása;
- iv. a kamatláb megváltoztatása;
- v. halasztott törlesztés felajánlása;
- vi. részleges visszafizetések;
- vii. valutaátszámítások;
- viii. részleges elengedés és adósságkonszolidáció.

(2) Az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott lehetséges átstrukturálási intézkedések listája nem sérti a nemzeti jogban meghatározott szabályokat, és nem kötelezi a tagállamokat arra, hogy nemzeti jogukban rendelkezzenek az összes ilyen intézkedésről.

(3) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy amennyiben a hitelező a nemteljesítés miatt díjakat állapíthat meg és számíthat fel a fogyasztónak, e díjak összege ne lehessen magasabb annál az összegnél, amely a hitelezőnek a nemteljesítés miatt felmerült költségei megtérítéséhez szükséges.

(4) A tagállamok lehetővé tehetik, hogy a hitelezők nemteljesítés esetén további díjakat számítsanak fel a fogyasztónak. Ebben az esetben a tagállamok e díjak tekintetében felső korlátot állapítanak meg.”

3. A 22. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben ez az irányelv harmonizált rendelkezéseket tartalmaz, a tagállamok nemzeti jogukban nem tarthatnak fenn vagy vezethetnek be az ebben az irányelvben meghatározottaktól eltérő rendelkezéseket. A 16a. cikk (3) és (4) bekezdése azonban nem zárja ki, hogy a tagállamok a fogyasztók védelme érdekében szigorúbb rendelkezéseket tartsanak fenn vagy vezessenek be.”

28. cikk

A 2014/17/EU irányelv módosításai

A 2014/17/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„27a. cikk

A hitelmegállapodás feltételeinek módosítására vonatkozó információk

Az ebben az irányelvben foglalt más kötelezettségek sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy a hitelező a hitelmegállapodás feltételeinek módosítása előtt közölje a fogyasztóval a következő információkat:

- a) a javasolt módosítás egyértelmű leírása, valamint adott esetben az adós beleegyezésének, vagy a törvény által bevezetett változásoknak a szükségessége;
- b) az a) pontban említett változtatások végrehajtásának ütemezése;
- c) az a) pontban említett változtatásokkal kapcsolatban rendelkezésre álló panasztételi lehetőségek;
- d) az ilyen panaszok benyújtására rendelkezésre álló időtartam;
- e) annak az illetékes hatóságnak a neve és címe, amelyhez a fogyasztó panaszt nyújthat be.”

2. A 28. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok előírják a hitelezők számára, hogy megfelelő szabályzatokkal és eljárásokkal rendelkezzenek annak érdekében, hogy adott esetben erőfeszítéseket tegyenek annak érdekében, hogy a végrehajtási eljárás megindítása előtt észszerű átstrukturálást hajtsanak végre. Az ilyen átstrukturálási intézkedéseknek többek között figyelembe kell venniük a fogyasztó körülményeit, és többek között a következő lehetőségeket foglalhatják magukban:

a) a hitelmegállapodás teljes vagy részleges refinanszírozása;

b) a hitelmegállapodás meglévő feltételeinek módosítása, ami tartalmazhatja többek között az alábbiakat:

i. a hitelmegállapodás futamidejének meghosszabbítása;

ii. a hitelmegállapodás típusának módosítása;

iii. a törlesztőrészlet egésze vagy egy része megfizetésének bizonyos időre történő elhalasztása;

iv. a kamatláb megváltoztatása;

v. halasztott törlesztés felajánlása;

vi. részleges visszafizetések;

vii. valutaátszámítások;

viii. részleges elengedés és adósságkonszolidáció.”;

b) a cikk következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott lehetséges átstrukturálási intézkedések listája nem sérti a nemzeti jogban meghatározott szabályokat, és nem kötelezi a tagállamokat arra, hogy nemzeti jogukban rendelkezzenek az összes ilyen intézkedésről.”.

3. Az irányelv szövege a következő cikkel egészül ki:

„28a. cikk

A hitelezői jogoknak vagy magának a hitelmegállapodásnak az engedményezése

(1) A hitelmegállapodásból származó hitelezői jogoknak vagy magának a hitelmegállapodásnak harmadik személyre történő engedményezése esetén a fogyasztó minden olyan kifogást jogosult érvényesíteni az engedménnyel szemben, amely az eredeti hitelezővel szemben rendelkezésére állt, ideértve a beszámítást is, ha ez az érintett tagállamban megengedett.

(2) A fogyasztót kizárólag akkor nem kell tájékoztatni az (1) bekezdésben említett engedményezésről, ha az eredeti hitelező az engedménnyel megállapodva továbbra is hitelezőként jár el a fogyasztó felé.”

VII. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

29. cikk

Bizottság

(1) A Bizottságot egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁵⁾ értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.

⁽²⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

30. cikk

Értékelés

(1) 2026. december 29-ig a Bizottság elvégzi ezen irányelv értékelését, és az értékelés főbb megállapításairól jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak. Az értékelésnek legalább a következőket kell tartalmaznia:

- a) az engedélyezett hitelgondozók száma az Unióban, valamint a fogadó tagállamban szolgáltatást nyújtó hitelgondozók száma;
- b) a hitelintézetektől az olyan hitelfelvásárlók által felvásárolt nemteljesítő hitelmegállapodásokból származó hitelezői jogok vagy nemteljesítő hitelmegállapodások száma, amely hitelfelvásárlók az Unióban lakóhellyel rendelkeznek, vagy a hitelintézet tagállamával megegyező tagállamban, vagy a hitelintézet tagállamától eltérő tagállamban vagy az Unión kívül bejegyzett székhellyel rendelkeznek, vagy ha a nemzeti joguk szerint nincs bejegyzett székhelyük, a központi ügyintézésük helye ott található.
- c) a hitelgondozók és a hitelfelvásárlók által végzett tevékenységekkel kapcsolatban fennálló pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázat értékelése;
- d) az illetékes hatóságok 26. cikk szerinti együttműködésének értékelése.

(2) Amennyiben az értékelés jelentős problémákat tár fel az irányelv működésével kapcsolatban, a jelentésnek ismertetnie kell, hogy a Bizottság miként szándékozik kezelni a feltárt problémákat, ideértve a lehetséges felülvizsgálat lépéseit és ütemtervét is.

31. cikk

Felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezés

Az Európai Parlament és a Tanács jogalkotási előjogainak sérelme nélkül 2023. december 29-ig a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az alábbiakról:

- a) a szabályozási keret megfelelősége a következőkkel kötött hitelmegállapodásokra alkalmazandó, nemteljesítésből eredő díjakra vonatkozó felső határok esetleges bevezetése tekintetében:
 - i. természetes személyek az említett természetes személyek kereskedelmi, üzleti vagy szakmai tevékenységéhez kapcsolódó célokból;
 - ii. a 2003/361/EK ajánlás melléklete (2) cikkében meghatározott mkkv-k;
 - iii. minden hitelfelvevő, feltéve, hogy a hitelt természetes személy garantálja, vagy azt az adott természetes személy tulajdonában lévő eszközök vagy vagyontárgyak fedezik;
- b) az alábbiakkal kötött hitelmegállapodások releváns szempontjai, beleértve az esetleges átstrukturálási intézkedéseket is:
 - i. természetes személyek az említett természetes személyek kereskedelmi, üzleti vagy szakmai tevékenységéhez kapcsolódó célokból;
 - ii. a 2003/361/EK bizottsági ajánlás melléklete (2) cikkében meghatározott mikro-, kis- és középvállalkozások;
 - iii. minden hitelfelvevő, feltéve, hogy a hitelt természetes személy garantálja, vagy azt az adott természetes személy tulajdonában lévő eszközök vagy vagyontárgyak fedezik;
- c) végrehajtás- vagy szabályozástechnikai standardok vagy más megfelelő eszközök kidolgozásának szükségessége és megvalósíthatósága a hitelfelvevőknek szóló, a 10. cikk (2) bekezdése szerinti tájékoztatásra és az átstrukturálási intézkedésekre vonatkozó közös jelentéstételi formátumok bevezetése érdekében.

Az első bekezdésben említett jelentést adott esetben jogalkotási javaslatnak kell kísérnie.

32. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok 2023. december 29-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. Ezen intézkedések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

(2) Az említett intézkedések 2023. december 30-tól alkalmazandók.

Az irányelv rendelkezéseitől eltérve azok a jogalanyok, akik már 2023. december 30-án a 3. cikk (9) bekezdésében meghatározott hitelgondozói tevékenységeket végeznek a nemzeti joggal összhangban, folytathatják tevékenységüket a székhely szerinti tagállamaikban 2024. június 29-ig, vagy – ha ez korábban következik be – az ezen irányelv szerinti engedélyük megszerzéséig.

Azok a tagállamok, amelyek már rendelkeznek az ezen irányelvben a hitelgondozási tevékenységekre vonatkozóan megállapított rendszerekkel egyenértékű vagy annál szigorúbb rendszerekkel, 2023. december 30-án engedélyezhetik a már az említett rendszerek alapján hitelgondozási tevékenységet végző szervezetek számára, hogy azokat az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések automatikusan elismert hitelgondozóként ismerjék el.

(3) Amikor a tagállamok elfogadják az (1) bekezdésben említett intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(4) A tagállamok közlik a Bizottsággal belső joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

33. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

34. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2021. november 24-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
D. M. SASSOLI

a Tanács részéről
az elnök
A. LOGAR